

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VII: Personal Miscellaneous, 1908-1989, undated.

Sub-series D: Writings, 1915-1963, undated.

Reel
216

Box
80

Folder
46

Messianic Speculation in Israel, reviews, 1929.

SILVER DESCRIBES TIME OF JESUS IN BOOK ON MESSIAH

**Calls Christ Mystic, Not
Moralist, Who Sought
to Free Men From
Judgment. P.D.**

9-29-27

A radical departure from the old Messianic theories is presented by Rabbi A. H. Silver of the Temple in his "Messianic Speculation in Israel," just published by the Macmillan Co. of New York.

"Jesus' essential mission was apocalyptic, not prophetic," he asserts. "He was more of a mystic than a moralist. His impassioned concern was not to reconstruct society but to save it from the winnowing and retributive judgment which was imminent in the van of the approaching millennium. He sought to save men from the birth throes of Messianic times."

Dr. Silver discusses the Messianic hopes, aspirations and teachings of his people for the first seventeen centuries of the Christian era. How these Jewish hopes influenced both Jewish and Christian thought throughout the centuries is considered in detail.

Based on Thesis.

The nucleus of the book is the doctorate thesis which the author presented to the faculty of Hebrew Union college, Cincinnati, in 1925 when that school honored him with a doctor's degree. The original thesis was enlarged and revised.

The mission and message of Jesus is viewed in the light of Jewish opinion in his day, which Rabbi Silver says "universally held that the year 5000 in the Creation Calendar" would usher in the "sixth millennium."

"It seems likely, therefore," he writes, "that in the minds of the people the millennium was to begin around the year 30 C. E." (Christian era).

Commenting on the much discussed theological problem of the relation of the Messiah to the millennium he writes, "Be it remembered that it is not the Messiah who brings about the millennium; it is the advent of the millennium which carries along with it the Messiah and his appointed activities. The Messiah was expected around the second quarter of the first century C. E. (Christian era). because the millennium was at hand. Prior to that time he was not expected, because according to the chronology of that day the millennium was considerably removed.

די ערווארטונגען פאר'ן קומען פון משיח און די רעכנונגען פון קי

JEWISH WORLD OCT 30, 1927

אן איבערפליק איבער דאס בוך:
MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL, BY ABBA HILLEL SILVER, MACMILLAN COMPANY, NEW YORK

פון פנחס למדן

רבי סילווער ערקלערט די ערשיינונג אויף א נאנץ אנדערן אופן. ער זאגט דאס די ערווארטונגען און רעכנונגען זינען נישט געקומען בלויז אלס רעזולטאט פון רוימישער אונטערדריקונג, נאר צוליב א גלויבען וואס איז געווען שטארק פאפולער אין יענע טעג, דאס די וועלט שטעהט אויפ'ן שוועל פון מלכות שמים. דער גלויבען איז נע ווען, דאס די וועלט וועט עקזעסטרירען זעקס טויזענט יאָהר און וועט דערנאך פארוואנדעלט ווערען אין א צושטאנד פון תהו ובהו. די לעצטע טויזענט יאָהר פון איהר עקזיסטענץ וועלען זיין די יאָהרען פון מלכות שמים, פון מאטעריעלער ברכה און גייסטיגער באַ פרידונג. לויט דעם קאלענדאר פון יענער צייט, איז מיט דער תקופה פון סוף ימי בית שני האָט די וועלט באַ דארפסט אריינטרעטען אין איהר זעקס טען מילעניאום.

דאָס ערווארטען פון מלכות שמים וואָס האָט מיט זיך אויך באַדארפט ברענגען דעם משיח אין געווען די אור זאכע פון די ספעקולאציעס וועלען קיין און דאָס ערשיינען פון פאלשע משיחים, אויך דאָס ערשיינען פון ישוע הנוצרי ערקלערט רבי סילווער מיט דעם גלויב פון. ישוע איז ערשינען נישט אלס נביא אָדער רעוואָלוציאָנער זאָנדרען אלס איינער וואָס האָט דאָס פאטראכט אלס זיין מייסאָן צו ברענגען די מענ

שען צו תשובה און זיי צורייטען פאר די מלכות שמים. די צרות און פורעניות וואָס די אידן זיינען אויסגעשטאנען זיינען בלויז פאטראכט געוואָרען אלס חבלי-משיח. דער תלמודישער מאמר: „ביום שחרב בית המקדש נולד המשיח“ האָט גע- מיינט צו זאָגען דאָס מיט'ן חורבן בית המקדש ענדיגען זיך די חבלי-משיח אין די בעסערע טעג האלטען ביים קומען. דיזע ערקלערונג און אן איגטערע סאנטע, אָבער מיר גלויבען זי איז נישט גענוג באַגרינדעט. די באַהויפטונג דאָס די אידישע חכמים פון יענער תקופה האָבען געלויבט דאָס די וועלט וועט עקזעסטרירען זעקס טויזענט יאָהר, זענען פון די אראַבער איבער דער פער-

רבי אבא הלל סילווער'ס בוך „מע- סיאנישע ספעקולאציע ביי אידען“ וואָס איז נור וואָס ארויסגעגעבען גע- וואָרען פון דער מעקמילען קאמפאני אין ניו-יאָרק, איז א וויכטיגער בייטראַג צו דער געשיכטע פון די משיחים און משיח באַוועגונגען אין אונזער פאָלק. עס איז דער ערשטער פארזוך אין דער ענגלישער שפראך צו געבען אונז אַ פאָלשטענדיגע געשיכטע פון די פאר- שידענע ספעקולאציעס וואָס זיינען גע- מאכט געוואָרען וועגען דער צייט פון ביאת המשיח און פון די פאָלגען וואָס דיזע ספעקולאציעס האָבען געפראכט מיט זיך.

דאָס בוך פאנגט אָן מיט דער תלמוד- ישער פערזאָנע, וואָס איז די תקופה פון סוף ימי בית שני, די ערשטע תקופה אין וועלכע די ספעקולאציעס וועגען גלוי קיין האָבען אָנגעפאנגען. כאָטש דער משיח גלויבען האָט עקזיס- טירט ביי אידען נאָך אין דער תקופה פון די מלכים אויב נישט פריהער, איז אָבער די צייט פון זיין קומען שטענ- דיג פאטראכט געוואָרען אלס א זאך וואָס איז פארבאָרגען פון מענטשליכען וויסען און די פראגע פון „ווען“ איז קיינמאָל נישט דערמאָנט געוואָרען. ערשט א דור פאר'ן חורבן בית שני ווערט די פראגע פון „ווען“ איינע פון די וויכטיגסטע פראגען וואָס באשעפ- טיגט די הערצער און די מוחות פון די אידישע חכמים און עס ערשיינען מחשבי-קצין וואָס ניבען א גענויע צייט פאר ביאת המשיח.

וואָס זיינען די אורזאכען פון דיזער מערקווירדיגער ערשיינונג? די היסטאָ- ריקער ערקלערען די ערשיינונג מיט די תנאים פון לעבען אונטער דער רוימי- שער הערשאפט. די רוימער האָבען געמאכט דאָס לעבען פון דער באַפעל- קערונג אונטערדריקט. דאָס פאָלק פאָליטיש געהדריקט און עקאָנאָמיש פאדאָרימט האָט געזוכט זיין טרייסט אין א „סיעתא דשמיא“ אין העם קר מען פון א גואל וואָס וועט זיי באַפריי- ען פון זייערע אונטערדריקער און וואָס וועט ברענגען מיט'ן זיך יאָהרען פון גייסטיגער און מאטעריעלען זעגען. די חכמים אין זייער וואונש צו שטארקען דאָס פאָלק אין זיינע שווערע איבער- לעבונגען האָבען דאָרום איהם גע- טרייסט מיט גלויבן פון קיין. עס זיי- נען געווען די שווערע ליידען וואָס האָ- בען פארוואנדעלט די תקופה אין אַי- נע פון די רייכסטע תקופות פון משיח ערווארטונגען.

זייער און ביזאנטישער רעגירונג, האָט אויפגעטוישט דעם משיח גלויב פון און די אראַבער זיינען פאטראכט געוואָרען אלס די באַפרייער וואָס האָ- בען פריי געמאכט דעם וועג פאר משיח'ן דור. נישט וועניגער שטארק איז גע- ווען דער גלויבען אין ביאת המשיח אין די צייטען פון די קרייצציעג. אלע האָבען ספעקולירט דאָן וועגען קיין און זאגנאָר אזא קיחלער דענקער ווי דער רמב"ם האָט אויך נישט געקענט ביי- שטעהן דעם נסיון פון ספעקולאציע, און לויט זיין רעכנונג האָט משיח באַ דארפסט קומען אין יאָהר 1216.

שטיצענדיג זיך אויף זיין רעכנונג האָבען פילע פראנצויזישע און ענגלישע אידען פארלאָזען זייערע לענדער אין זיינען אָבערפאָהרען קיין ארץ ישראל כדי דאָרט צו ערווארטען דעם גואל. און א ווידערהאָלונג פון די זעלבע גרשיינונגען געפינען מיר אין אלע דורות דורך וועלכע דער אראפאסער פיהרט אונז דורך. יעדע איבערקער- עניש אין לעבען פון פערלער מיט וועלכע אידען זיינען געקומען אין באַ- ריחה, יעדע נייע ערשיינונג אין דער פאָליטישער וועלט איז אויפגענומען גע- וואָרען פון אידישען פאָלק אלס צייכען און אַזאג פון ביאת המשיח. איין קיין נאָכ'ן צווייטען איז פאראיבער אין משיח איז נישט געקומען און דאָך איז דאָס פאָלק גיט ענטמוטיגט געוואָרען. נייע פאראויסזאָגונגען און רעכנונגען האָבען נישט אויפגעהערט. דאָס אָנגע- נעמטאָנטע הארץ האָט נישט געקענט פארציכטען אויף אזא טייערען קוואל פון שטארקונג און ערמוגנטערונג. די שרעקען פון זיין לעבען האָבען גע- צוואונגען דעם אידען צו זוכען שוין פון יאָזש אין דיזע רעכנונגען, וועלכע האָבען איהם ארויסגעהויבען פון א תהום פון ליידען צו א וועלט פון אוי- ביגען ליכט און פרידען...

די פראגע פון „מתי קיין הפלאות?“ האָט באַשעפטיגט די הערצער אין מוחות נישט בלויז פון מיסטישע נאטור- לען נור זאגנאָר פון מענטשן מיט א רוחיגער דענקונגס-אָרט, פון מענטשן וואָס האָבען פארנומען וויכטיגע שטע- לען אין לעבען פון זייער אייגען פאָלק ווי אויך ביי אנדערע פערלער.

ליידען זוכען זייער באַפרייאונג אין האַפנונג, און זייער טרויסט אין א בעסערער צוקונפט. דאָס בילד פון א גליקליכען עבר דיענט דעם ליידענדיגן אלס די פאָרשטעלונג פון א בעסערען עתיד.

עס האָבען נישט געפעהלט קיין גענוגער צו די מחשבי קצין. די גענענערשאפט איז געקומען מערסטענס אויס מורא, דאָס פאָלק די רעכנונגען וועלען זיך נישט באַשטעטיגען, וועט עס פאדאָר- זאכען דעמאָקראַטיזאציע און יאָזש און אויך די מורא דאָס פאלשע משיחים זאָלען נישט אויסנוצען דעם סענטי- מענט פון די מאסען פאר זייער פאר- פרייטע פלענער, וואָס איז אויך גע- שעהן.

די גענענערשאפט צו די מחשבי קצין פארהאנדעלט רבי סילווער אין צווייטען טייל פון זיין בוך. און דער דריטער טייל גיט אן איבערפליק איבער די מעטאָדען אין טעכניק וואָס די מחשבי קצין האָבען באנוצט אין מאכען די רעכ- נונגען. דער הויפט קוואל פאר זיי איז געווען דער ספר-דניאל און פסוקים וואָס רעדען וועגען גאולה. אין די שפעטערע דורות איז אויך באנוצט גע- וואָרען די גמטריא און אסטראָנאָמישע רעכנונגען.

דאָס בוך איז געשריבען מיט גרויס טאלאנט און מיט כראָנאָלאָגישער פינקטליכקייט. מען זעהט דאָס דער פארפאסער האָט געהאט פאר זיך א קלאָרע פראַגראם פאר זיין אויפגאבע און האָט די פראַגראם ערפילט בשלמות. עס ענטהאלטעט אן אוצר פון ידיעות. די סילווער האָט פיעל געלעזען און נאָך פיעל מעהר געלערנט און האָט נישט אויסגעלאָזען קיין איין וויכטיגען מקור פון ידיעות וואָס האָט איהם גע- קענט העלפען צו כאַפּען זיין ווערק מעהר אומפאסער. דאָס בוך איז גע- שריבען געווען אין 1925 אלס א טהע- זיס פאר זיין דאקטאר טיטול מיט וועלכען רבי סילווער איז דאָן באַעהרט געוואָרען פון היברו יוניאָן סאלעדזש. ער האָט עס אָבער דורך די צוויי יאָהר פיעל פארבעסערט און פאררעסערט צו זיין יעצטיגען אינהאַלט, און פאַרם. דאָס בוך ענדיגט זיך מיט דער תקופה פון שבתי צבי. עס זיינען אויך שפעטער געמאכט געוואָרען פארשידע- נע רעכנונגען אָבער זייער ווירקונג איז שוין נישט געווען אזוי שטאַרק. עס וואָלט אָבער כדאי געווען דאָס אין א צווייטער אויפלאגע פון בוך זאָל רבי סילווער איינשליסען אויך די רעכנונג- לען פון די שפעטערע יאָהרען, כדי זי געשיכטע פון די ספעקולאציעס זאָל זיין פאָלשטענדיג ביז צו אונזער צייט.

די מחשבי קצין האָבען קיינעם נישט געזוכט אָפּצוגאָרען. זיי האָבען באַמח- געלויבט אין ביאת המשיח די רעכנונג- לען זיינען געווען דער וואונש פון זייער הארץ און דער ווילען צו לינדערן זי- שמערצען און לייכטער צו מאכען די לאסט פון גלות.

Christian Register
Dec 22 1927

The Messianic Hope

MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL. *By Abba Hillel Silver.* New York: The Macmillan Company. \$3.50.

The nucleus of this book was a doctorate thesis at Hebrew Union College. That in itself is enough to commend it as a reliable piece of work. It sketches the history of Messianic speculation in Israel from the first up to the end of the seventeenth century, with particular attention given to the "calculators," who from time to time professed to calculate and so predict the exact date of the Messiah's coming. One after another these are presented to us, each so certain of the correctness of his own method of calculation that he never seemed daunted in the least by the fact that the many similar calculations of his predecessors had gone astray. Dr. Silver divides the history into seven great periods, each marked by a distinct wave of Messianic speculation: The Talmudic Period, The Mohammedan Period, The Period of the Crusades, The Years 1200-1350, The Years 1350-1492, The Sixteenth Century, and The Seventeenth Century. He finds that three factors contributed to the

spread of Messianic belief in Israel: "the loss of national independence and the attendant privations; the will to live dominantly and triumphantly as a rehabilitated people in its national home; and the unfaltering faith in Divine Justice, by whose eternal canons the national restoration was infallibly prescribed. Helplessness in the face of overwhelming odds, a masterful love of life, and an unyielding hold upon the basic morality underlying all national experiences constituted the physical, psychic, and ethical elements out of which the Messianic faith was fashioned." Some of these same influences were at work in the production of Christian millenarianism, and it is interesting to note how often it and Jewish Messianism ran together, each stimulating the other, and both stimulated by the same circumstances. Among the Messianic calculators it may be surprising to note the names of such outstanding Jewish leaders as Akiba, Rashi, and Maimonides; but on the other hand there were many who opposed such calculations, and the second part of the volume is devoted to a sketch of these. Part III discusses the five methods employed by the calculators, chief of which were the use of the book of Daniel, of gematria, and of astrology. Christian readers will be interested in the author's interpretation of Jesus, which follows closely that of Klausner.

T. J. M.

About Books.

Messianic Speculation in Israel.

"MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL," by Rabbi Abba Hillel Silver (Macmillan \$3.50), deals with the persistence of the Messianic hope among the Jews and the repeated appearances of men who claimed the Messiahship. Three factors contributed to the spread of the Messianic belief in Israel: the loss of national independence and the attendant deprivations, the will to live dominantly and triumphantly as a rehabilitated people in its national home, and the unfaltering faith in Divine justice by whose eternal canons the national restoration was infallibly prescribed. The Messianic ideal was a group conception into which political aspirations, religious imperialism and moral vindications merged. Redemption was certain, however long deferred. But when *would* it come? The troubled heart wished to know. "When will be the end of the wonders?" It turned to the Sacred Text for answer. It sought to discover the secret by reading the riddle of the cryptic texts of Daniel, by interpreting the phrases, words and letters of other prophetic texts, by conjecture and computation—an enterprise which comforted and cheered. To trace the story of these Messianic calculations in Israel from the Destruction to the Shabbetai Zebi movement, to analyse their method and technique, to point to their historic consequences, and also to disclose the consistent opposition to them throughout the centuries are the objects of Rabbi Silver's study. This work has the virtue of being well-planned and admirably written, and proves that Rabbi Silver is a painstaking scholar as well as an acceptable preacher and orator.

Plain Dealer Nov
21, 1927

MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL.
By Abba Hillel Silver. (Macmillan.
\$3.50.)

Rabbi Silver's book deals with the persistence of the Messianic hope among the Jews and the appearances of men who claimed the Messiahship. It furnishes another clew to the understanding of Jesus' career.

Evening Transcript
Boston Mass
Nov 30 - 1927

HISTORY OF MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL. A. From the First Through the Seventeenth Centuries. By Abba Hillel Silver. \$3.50. (The Macmillan Co.)

An historical discussion of the persistence of the Messianic hope among the Jews and of repeated appearances of men who claimed to be the Messiah.

Evening Transcript
Boston Mass
Dec 17 1927

SILVER, ABBA HILLEL. Messianic Speculation in Israel. New York: Macmillan. 1927. \$3.50.

This book by Rabbi Silver, a profound scholar, an ardent Zionist and one of the leading Rabbis in this country, is a scholar's book, compressing into one volume a wide range of study. A valuable addition to Messianic literature.

The Dilettante

Books & Book Folk

Detroit Jewish Herald
Dec 30, 1927

A Remarkable Book

"MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL." By Abba Hillel Silver, D.D., Published by Macmillan Co., New York and Chicago, (\$3.50).

"Messianic Speculation in Israel" is a remarkable book for range of study.. There is not a waste word in it and it covers fully and intelligently that strange historical phenomenon, the persistence of the Messianic hope among the Jews and the repeated appearances of men who claimed the Messiahship.

It contains important contributions which are not merely of interest to men concerned with the history of Jewish thought. We are discovering that the Jews were frequently a factor in what went on in Christian thought in the Middle Ages. The periodic outbreaks of apocalyptic millenarianism in Christian circles are many times traceable in part at least to contemporary Jewish origins.

Dr. Silver presents the evidence to show that according to existing Jewish chronology at the time of Jesus' ministry the near approach of the year 5000 threw all Palestine into the same universal restlessness that turned Europe as the year 1000 A. D. approached into a cauldron of excited anticipation of the world's end. Recognition of the fact that a "situation and not a theory" confronted Jesus is basic in Dr. Silver's judgment and supplies the touchstone for a true understanding of Jesus' whole career.

Abba Hillel Silver was born in 1893. He attended the public and high schools of New York City and graduated from the University of Cincinnati in 1915, where he was editor of the university literary magazine, "The Scribe." He graduated from the Hebrew Union College, Cincinnati, in 1915, and was editor of the college literary magazine, "The Hebrew Union College Monthly." He received the degree of Doctor of Divinity from the Hebrew Union College in 1925. From 1915-1917 Dr. Silver was Rabbi in Wheeling, 1915-1917, when he was called to the Temple of Cleveland, the largest liberal Jewish congregation in America.

Rabbi Silver is a member of the Board of Governors of the Hebrew Union College and president of the Cleveland Bureau of Jewish Education Commission on Education of the tion; he is also affiliated with the Union of American Hebrew Congregations, the Good Will Commission of Central Conference of American Rabbis and the Federated Council of the Churches of Christ, and the Board of the Jewish Publication Society. He is honorary vice-president of the Consumer's League of Ohio, a member of the Board of Associated Charities of Cleveland and the Jewish Welfare Federation, vice-president of the Bionist Organization of America, and member of the Actions Committee of the World Zionist Organization.

h Guardian (London)
c 30-1927

MESSIANIC SPECULATION.*

Reviewed by **HAHAM DR. M. GASTER.**

AN extremely interesting and valuable book. A real storehouse of learning. The author has contributed here a most interesting chapter to the history of the Messianic movement. He is one of the first to have drawn attention to the important part which the calculations of the date of the Messianic Advent have played in that movement. Many a time the query rose from the impatient lips of the sufferers, 'When is the end?' The dates given in Daniel and many forms of mystical interpretation of the Biblical text have been the means by which those who tried to calculate the 'end' tried to find the expected solution. Dr. Silver marshalls now all the authorities who have attempted to calculate the 'end,' going as far back as the first century and then carrying the story down to Samuel ha Kohen of Pisa of the seventeenth century. These calculations have contributed not a little to the appearance of the many pseudo-Messiahs. In the second part, Dr. Silver then gives us a full array of the men who opposed such calculations, conscious of their futility and of the danger to which they were leading. Here the list begins with the Talmudic period and finishes with Moses ben Menahem of Prague, of the end of the seventeenth century. A brief description of the various methods of calculation is then given, and the book concludes with an excellent index. The author can be heartily congratulated on a good piece of scholarly work, and on his addition of an important chapter to the history of the Messianic movement.

* *A History of Messianic Speculation in Israel from the First through the Seventeenth Centuries.* By **ABBA HILLEL SILVER, D.D.** New York, The Macmillan Company, 1927. xv, 268 pp. \$8.50.

WRITES ON MESSIANIC SPECULATION IN JEWRY

RABBI ABBA HILLEL SILVER

Dr. Silver is the author of "Messianic Speculation In Israel," published by The Macmillan Company, by special arrangement with whom we publish in this issue extracts from the chapter dealing with Talmudic opposition to Messianic calculation. A review of the book also appears in the Dilettante column.

Detroit
Jewish
Herald
Dec 30,
1927

I was very much interested in reading the Rev. Joseph Fort Newton's review of Rabbi Abba Silver's new book, "Messianic Speculations in Israel", which appears in the January "McCall's". To begin with, Dr. Newton is one of the foremost Christian ministers in this country and one who is recognized for his liberal views. Dr. Newton pays a deservedly high tribute to Dr. Silver as "one of the most brilliant of the younger Jewish preachers in America". To my mind he is not only one of the most brilliant of the "younger" Jewish preachers, but of all.

Jewish Crit
Dec 23, 27

Dr. Newton selects this statement from Dr. Silver's book, that is very well worth many moments of thought by even those who hurriedly read this column:

"As we grow older," says Rabbi Silver, "two dangers confront us. The first is that with the gathering of years, our habits accumulate and begin to burden us. We halt. The past masters us. The second danger lies in disregarding our past, in letting the years depart without exacting a blessing from them both. Both are dangers of dire import, as we see in pathology in which these perils become maladies. *One man is monopolized by memory, another has lost his memory entirely.*"

Messianic Speculation in Israel

MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL. By Abba Hillel Silver. The Macmillan Company, New York. Price, \$3.50.

1-12-28 LUTHERAN
An exceedingly interesting book. Dr. Silver traces the messianic movements among the Jews during the first seventeen centuries of the Christian era. As the title indicates, the author, a liberal Jew and one of the leading reform rabbis in America, writes from the standpoint of one who unqualifiedly denies that there is any basis in Scripture or fact for Israel's hope and expectation of a personal Messiah. His estimate of Jesus as a sincere preacher who felt himself divinely called to prepare His people for what He thought to be the approaching end of the world is the cleverest attempt to account for the spiritual mission of Jesus that we have seen from the pen of a Jew. It is certainly a vast improvement on the hitherto clumsy manner in which Jewish scholars treated the subject of Jesus. The six pages that the author devotes to Jesus and the Jewish Christian movement, though we cannot agree with his conclusions, are really thought-provoking and well worth reading.

Following the destruction of Jerusalem, Dr. Silver traces no less than seventeen messianic movements which came to the fore during the various trying periods in Jewish history, such as the Roman persecutions, the rise of Islam, the crusades, the establishment of the inquisition and the catastrophic expulsions from Spain, Portugal, and various Germanic provinces. Every catastrophe led a spiritual revival, and that usually meant a revival of messianic expectation. We may be pardoned for questioning the author's inference that such cogitations in troublous times necessarily meant a cry of despair rather than a well-formed belief in and expectation of a personal Messiah.

On the whole, the book is really a valuable contribution to the study of Jewish literature, since it deals with a subject little known to the average student of Jewish history and largely inaccessible to the English reader because much of the literature dealing with the subject has never been translated into modern languages.

PAUL I. MORENTZ.

ספרים און נייע

דער מחבר געהט דורך זיבעצעהן הונדערט יאָהר אידישע געשיכטע און פערפאלגט כסדר דעם פאליטיש-נאציאנאלען גרונד וואס עס לייענט אין אלע האפנונגען און ערווארטונגען אויף משיח'ן. ער שטעלט זיך אָב אויף די צייטען ווען אונטער דעם איינפלוס פון דער קבלה איז דער רעיון המשיח געווארען אלע מאל מעהר איינגעקליידעט אין א מיסטישער פארם נישט פארלירענדיג אָבער, פונדעסטוועגען, דעם פאליטיש-נאציאנאלען כאראקטער. ער שטעלט זיך אָב לאנג אויף די אויסרעכענונגען פון קין און דאָס וואס עס איז דערפון געשריבען געווארען אין די אידישע ספרים, אזוי אז אין אלגעמיין קען מען זאגען אז דער פערפאסער האט געזוכט — און עס איז איהם אין א בעדייטענדער מאָס געלונגען — צו גע-

בען אן איבערבליק איבער די הויפט רעיונות וואס זיינען געווען פארבונדען מיט ביאת המשיח און די זיבעצעהן הונדערט יאָהר וועגען וועלכע ער שרייבט.

אין דעם בוך וואס איז פול מיט ציטאטען און צייגט אויף דער ארבייט וואס דער פערפאסער האט אריינגעלייגט אין איהם פעהלט אָבער א געוויסע טיעפקייט וואס איז נויטיג ווען מען שרייבט איבער אזעלכע ענינים. דער וואס לעזט-דורך דעם בוך קריגט געוויס פיעל אינפארמאציע איבער דער פראגע, אָבער ער זעהט נישט קלאר די פארבינדונגען צווישען די איינצעלנע ערשיינונגען וועלכע ער בעהאנדעלט. אין אלגעמיין אָבער איז עס א נוצליכע ווערק און לעזט זיך גוט. דער סטיל פון פערפאסער איז א פשוט'ער און א קלארער, דער סארט סטיל וועלכער איז דער פאסענדסטער פאר אזעלכע שריפטען ווי די וואס לייענען פאר אונז.

על היסטארי און מעסיאניק ספעקולאציעס אין איזראעל, ביי אבא הלל סילווער, מאקסיליאן קאמפאני, 1927

אין דער לעצטער צייט זיינען געשריבען געווארען אין ענגליש א צאָהל בייכער איבער אידישע געשיכטע. אויב עס איז פאראן א נאכפראגע אויף אזעלכע ביכער, איז עס א גוטער סימן. מיר האבן בען שוין אין דיווער לאנד א בעדייטענדיגן אידישען פובליקום וואס לעזט ענגליש און אויב עס איז פאראן אין זייערע רייהען א פאָדערונג פאר ביכער אין אידישע געשיכטע, איז עס א בעווייז אז דער דורשט נאך וויסען אין אידישע ענינים ווערט גרעסער און גרעסער.

דער בוך וואס לייענט פאר אונז בעדייטענדיג זיך מיט א ספעציעלען טהייל פון דער אידישער געשיכטע, א טהייל וועלכער איז נישט גענוג בעארבייט געווארען ביז יעצט: די געשיכטע פון די שטרעבונגען וועגען משיח'ן וואס זיינען געווען ביי אידען פון דעם ערשטען ביז דעם זיבעצעהנטען יאָהרהונדערט. דער פערפאסער, א בעקאנטער ציוניסט, האט, ווי עס שיינט, א בעזונדער נייגונג צו דעם דאזיגען קאפיטעל פון דער געשיכטע. מען זעהט פון דעם בוך אז ער האט גוט אריינגעקוקט אין די קוועלען פון וואנען מען קען שעפען די ידיעות איבער דעם גרויסען ענין.

דער מחבר שטעלט זיך אָב, ווי עס איז צו ערווארטען פון יעדען וואס שרייבט איבער דיווער זאך, אויף די צוויי זייטען פון דער פראגע, די ריין פאליטישע און די ריין רעליגיעזע, אָדער דער אידעאל פון דער אויסלייזונג פון אידישען פאלק פון אונטער א פרעמדען יאך, די צוריקשטעלונג פון דער אידישער פאליטישער פרייהייט אויף דעם באדען פון דער אידישער לאנד און די הויכע אלגעמיין מענשליכע אידעאלען וואס זיינען פארבונדען מיט דער גאולה און מיט דעם ביאת המשיח. ער ווייזט אָן אויף דעם פאקט אז אונטער קיינען אומשטענדען און אין קיין צייט איז דער רעיון פון ביאת המשיח נישט געווען אָבערטהיילט פון דעם פאליטישען אינפאלט פון דער גאולה. שטענדיג און אומערום איז דער רעיון פון משיח געווען געבויט קודם-כל אויף דער אויסלייזונג פון די אידען פון גלות. דאס פארפלאנצען ווי אין ארץ-ישראל אלס א פאלק וואס איז פריי פון שיעבוד, די פאליטיש-נאציאנאלע זייט פון דער אויסלייזונג איז קלינמאל נישט אויסגעלאזען געווארען אין אלעס וואס אידען האבען געקלעהרט און געדיינקט איבער ביאת המשיח.

Tagblatt
Jan 13, 1928

A History of Messianic Speculation in Israel. By Abba Hillel Silver, D.D. (The Macmillan Co., New York, \$3.50.) Dr. Silver, as rabbi in Cleveland of the largest liberal Jewish congregation in America and as a leading Zionist in spite of his reform associations, feels deeply the sorrows of his people and has brought together here the long story of their speculations as to the time of their deliverance. His treatment wonderfully illustrates the craving of the human mind to know the future. Parallel with Christian studies to learn the time of Christ's second coming and of the end of the age has been the periodical intense striving of Jews to discover when the Messial and especially the Messianic age would come. This desire arose not alone from curiosity but was intensified by the sufferings of the Jews. Their successive generations longed for the relief of a new age with a passionate yearning the more they were compelled to undergo the scorn and insults of the Gentiles.

The great events of European and Asiatic history touched the Jews with painful interest and intensified the Messianic hope. Jews could not live through the Maccabean wars, the conflict with Rome, the ruin of the Temple and of Jerusalem, the uprising under Bar Kochba, the fall of Rome, the coming of Islam, the Crusades, and all the mighty changes since then without being drawn with ever recurrent pathetic yearning for the dawn of the better day. Hence their continuous straining of mind and heart to discover the future of Israel.

One is impressed by the book with the vast difference between Jews and the heathen. The heathen have no such definite looking into the future, but the Jew

stand forth as the people of the Book. The minds of many rabbis were saturated with the Scriptures, albeit they looked upon them with eyes shut to the truth of a personal Messiah who had already come. They had glimpses of a true world order and longed for its consummation. The whole story is an amazing recital of how the Jews waited from age to age for the Messianic day and of the number of scholars who sought the key to the future in the prophecies of Daniel. The author divides the story of Messianic Calculation into seven periods down to the close of the seventeenth century. Part Two reveals quite as amazing an Opposition to Messianic Calculation, while Part Three considers the methods by which Jewish scholarship sought to unravel the great mystery.

Poor, fallen Israel! Her day of suffering has been prolonged because her teachers refused their only hope, the Lord Jesus Christ. Every page of the work

gives sad evidence of this blindness. They could not and cannot interpret the predictions of the future by astrology or cabala. Not having the Spirit, they "stumble at noonday as in the night."

Sunday School Times (Phila.) Jan. 1928

Rabbi Silver needs no introduction to American Jewry. He is the outstanding Rabbi among the

(Continued on page 21)

The Foreword, (2½ pages) states the whole problem in a concise and simple manner. It sets forth clearly the main factors responsible for the spread of Messianic belief in Israel, which was as stated by the author, "Redemption was certain, however long deferred." The question then was, "When would it come?" They turned to the Sacred Text for the answer, and answers were found by means of peculiar calculations based on the apocryphic texts of the Old Testament, especially the Book of Daniel.

"At times Messianic calculations seemed so real . . . as to send the whole nation agog with vivid expectation and stampede it into disastrous Messianic movements." Whole communities migrated to Palestine under the spell of Messianic speculations.

The first chapter deals with the Talmudic period up to 500 C. E. Many Rabbis of the Talmud prohibited the discussion "of the riddle of Redemption and to discover the exact hour of the Messiah's advent." But this prohibition was not effective. Idle minds and great men in great distress engaged in these speculations. Many were sure that they had the correct date. The fact that these dates proved false did not at all discourage new efforts. "In dark hours the Messianic promise was the one prop and stay of suffering Israel."

The first outburst of Messianic emotions and speculations occurred in the first century before the loss of independence. The popular belief was then that the world was on the eve of the millenium. Everybody believed that the year 5000 (from creation) was at hand, which is to usher in the 6th Millenium—the Age of the Kingdom of God." This is what is meant in the New Testament (Mark 1:14-15) "The time is fulfilled and the Kingdom of God is at hand." This was almost a universal opinion.

Dr. Silver (p. 7) makes the following interesting and just statement: "He (Jesus) was more of the mystic than the moralist. His concern was not to reconstruct society but to save it . . . from the birth-throes of the Messianic times . . ." The whole epic of Jesus, his attitude towards Jewish laws, all his sayings, can only be understood in the light of this fact, namely: that the doom of the world was at hand and "therefore there was no longer time for the ordinary pursuits of life." There is no time to waste on wealth, worries about food and other necessities—even for the next day. Because of this fact Jesus was not interested in the revolution against Rome. Rome would be crushed soon, therefore, until that time, "Render unto Cæsar . . ." A very interesting opinion about Paul is expressed on p. 11.

Josephus, Tacitus and other historians mention Messianic speculations current among Jews. The final failure of the revolution strengthened the hope for a Messiah. (This is in accordance with a saying found in the Midrash to Lamentation, "The Redeemer was born on the day of the Destruction of the Temple."—S. A. H.).

Calculations and opinions by leading Rabbis of the Talmud make up the rest of this chapter. The decline and fall of Rome again served as an incentive for Messianic speculations. The middle of the 5th century witnesses the appearance of a pseudo-Messiah in Crete. Christian Adventism is also discussed

in this chapter.

The second chapter covers the Mohammedan period. A large literature bearing on Messianic speculations developed during those centuries.

The author quotes some of the most interesting passages. The period of the Crusades is taken up in the 32nd chapter. The cruelties and tragedies which came upon the Jews of Northwestern Europe at that time intensified Messianic speculations in Israel.

"Strange to say, the very 1096—the year of the First Crusade—was fixed upon generally as the year of Redemption." A number of Rabbis arrived at the same date. And when 1096 brought massacres, the people considered these calamities as the "birth-throes of the Messiah."

Even a scholar like Rashi (one of the outstanding commentators of the Bible and the Talmud) indulged in Messianic speculation. Calculations of astrology were made use of. Even Maimonides could not refrain from it. Pseudo Messiahs appear then even in Western Europe. Chapter 4 covers the period of 1200-1350 and discusses the contribution of Cabala (mystical tendencies in Judaism) to Messianic speculations. The years 1350 to 1492 are described in the fifth chapter. The first 150 years of this period witness a decline in these speculations due to the failure of the Messiah to appear in 1358, as predicted by Rashi and other great Rabbis. Again a vast literature accumulated dealing with Messianic speculations. Only one pseudo-Messiah appears during this period. However, things assume a different tendency in the 16th century due to the expulsion from Spain, Portugal and various German and Italian cities. The ghetto appears then and other restrictions follow. The exiles spread Cabalistic teachings wherever they went and inoculated new Jewish communities with Messianic speculations. Again these calamities were taken by many for the "birth-throes" of the Messianic era. General political conditions helped to create the necessary psychological attitudes. The Reformation and the split in the Roman church also served as indications to unusual times. Then came the discovery of the New World and rumors about the lost Ten Tribes of Israel. The Messianic speculations of those centuries reach their climax in the Shabettai Zebi movement. The picturesque figures of David Reubeni and Solomon Molko belong to the 16th century. Needless to say that their ends were tragic.

The 17th century continued almost in the same manner (chapter vii). In 1648 the Messiah was once more expected. A special effort was made by the Rabbis of Palestine and Europe to prepare the people for this event. Menasseh Ben Israel of Amsterdam was very active in this preparatory work. Even the Christian world believed in it. Jews suffered greatly in the Thirty Years' War and in 1648 Cossack massacres in Poland. The Jesuits, too, added oil to the flame of hatred. On the other hand, nearly everybody studied Cabala. And then came the Shabettai Zebi movement—and failed. And this started a new series of calculations, which almost came down to our own day in northern Europe. The various Christian mystic movements are analyzed in this chapter.

The second part of this book is a study of the

"MESSIANIC SPECULATIONS IN ISRAEL," by Abba Hillel Silver, D. D. (Rabbi, The Temple, Cleveland, Ohio). New York, The Macmillan Company, 1927.

Rabbi Silver needs no introduction to American Jewry. He is the outstanding Rabbi among the
(Continued on page 21)

Page 21

SAN FRANCISCO LODGE BULLETIN

Jan 1928

NEW PUBLICATIONS

(Continued from page 3)

younger men in the American Rabbinate. Those who had the privilege of knowing and hearing him even once, will not forget that sincere, eloquent and semi-mystical personality.

He has not been a prolific writer. Only a small number of sermons and several articles in the *New Palestine* and *The Jewish Tribune* appeared under his name.

But he was evidently busy all these years (ten years of faithful service to American Jewry) collecting, studying and preparing two very interesting volumes. One is "Messianic Speculations in Israel," and the other, which is under preparation, will deal with the life of the false Messiah Shabbetai-Zebi. I, for one, am glad that Dr. Silver wrote on this subject, which will probably interest a small number of people. He, because of his learning, ability and temperament, is one among the few scholars and Rabbis who can do the subject justice and maintain a sympathetic attitude towards it.

The purpose of this volume is to throw light on a strange phenomenon in Jewish history—the persistence of the Messianic hope among the Jews and the repeated appearance of men who claimed the Messiahship.

This work does not deal exclusively with Jewish history. Wherever Jewish history comes into contact with Western European history and influences it, sufficient space and material are devoted to these contacts. Jewish influence on Christian thought is shown, but not over-estimated.

Res. Phone BAYVIEW

Richmond Glas & Glazing Co.

BRO. FELIX URI, Prop.

Glazing of All Kind

Mirrors and Beveling - Plate Glass
for Furniture Tops

3844 GEARY STREET

Near Third Avenue

SAN FRANCISCO

Phone PACIFIC 8177

WEST COAST LIFE INSURANCE COMPANY

Beckons the sons and daughters of the "Covenant" to seek the beneficent protection of its modern insurance service. Life insurance advice will be cheerfully given by Brother Jack Flowerman, the Company's San Francisco Manager.

Write or call

WEST COAST LIFE BUILDING

Market at Second Street, San Francisco

Telephone Kearny 6760

position to Messianic calculations. Various authorities throughout Jewish history were opposed to these misleading calculations of the "end," because they demoralized the people. Several of the Rabbis (Maimonides) who were guilty of these calculations, came later on to oppose these vain attempts to solving Israel's problems.

The third part is an exposition of the methods used in these calculations.

San Francisco Lodge Bulletin
Jan 1928

Litteraire Juive. Oct 1928

Page 21

SAN FR.

NE

younger men in
who had the pri
even once, will n
semi-mystical pe

e Crowds Go

He has not be
number of sermo
Palestine and T
his name.

IE

E K

But he was e
years of faithful service to American
lecting, studying and preparing two ver
volumes. One is "Messianic Speculation
and the other, which is under preparati
with the life of the false Messiah Shabb
for one, am glad that Dr. Silver wrote
ject, which will probably interest a sma
people. He, because of his learning, abil
perament, is one among the few scholar
who can do the subject justice and main
pathetic attitude towards it.

The purpose of this volume is to thro
strange phenomenon in Jewish history—
ence of the Messianic hope among the J
repeated appearance of men who claim
siahship.

This work does not deal exclusively
history. Wherever Jewish history com
tact with Western European history and
sufficient space and material are devot
contacts. Jewish influence on Christian
shown, but not over-estimated.

WRHS

WEST INSURA

Beckons the
enant" to see
modern insur
vice will be c
Flowerman,
Manager.

WEST CO
Market a

position to Messianic calculations
ties throughout Jewish history we
misleading calculations of the "
demoralized the people. Sever
(Maimonides) who were guilty of
came later on to oppose these vai
ing Israel's problems.

The third part is an expositio
used in these calculations.

San Francisco Lodge Bulletin
Jan 1928

Messianic Speculation in Israel. From the First through the Seventeenth Centuries. By Abba Hillel Silver. New York: Macmillan, 1927, pp. xv + 268. \$3.50. 1-28 Anglican Rev

Jewish Messianism of the 2d century B.C. to 2d century A.D. was no isolated phenomenon; it has persisted through all the centuries since that period, and is one of the persistent 'notes' of the religion of the Synagogue. Dr. Silver has given us in his doctoral dissertation a fairly full account of it, of the calculation of the date of the end rife in critical centuries, of the opposition to Messianic calculation within Judaism itself, and of the five methods used in calculation. Incidentally, of course, much light is thrown upon Christian eschatology, especially Millennarian or Chiliastic.

It is regrettable that the author has permitted himself some rather loose inferences in the first third of the first chapter, in dealing with the time of our Lord. What real evidence is there for the frequent identification of the agitators and demagogues described by Josephus with Messianic leaders and enthusiasts?—a facile identification more frequently made by Christian than by Jewish scholars. And *was* it 'universally held that the year 5000 in the Creation calendar, which is to usher in the sixth millennium—the age of the Kingdom of God—was at hand' (p. 6)? It is an attractive hypothesis, and 'saves' some of the 'phenomena'; but it would be hard to prove that this idea was particularly widespread at that time—at least on the basis of our present documents (N. T., Josephus, Apoc. and Pseud., etc.).—There are a number of bad misprints, and Apoc. Jn. is regularly cited as 'Revelations.'

קורות הצפיה המשיחית בישראל (בלשון אנגלית), למן המאה הראשונה ועד השבע-עשרה, מאת אבא הלל סילוור, הוצאת החברה מקמילן, ניו-יורק 1927, 268 ע' מכורך המחיר 3.50 דולר.

הספר מוקדש, כפי דבריו המחבר בהקדמה, "לעקב את הקורות של הצפיה המשיחית בישראל למן החורבן ועד תנועת שבת-יצבי, למצוא את הורסים והאופנים של "תשובות הקצים", להראות על תוצאותיהם החיסר מוריות וגם להראות את ההתנגדות לזה (לתשובת הקצים) במשך כל שנות המאות".

הספר מחלק לשלושה חלקים: החלק הראשון (רובו הגדול של הספר) חולק ומונה את התנועות והצפיות המשיחיות, ואת מחשבי הקצים, ואת משיחי השקר, שקמו בישראל למן החורבן ועד שבת יצבי והוא גותן בכל תקופה את המצע החיסטורי, הצבורי והתרבותי, שעליו היתה התנועה ערוכה לצמות. המחבר מביע כאן הרבה דעות והשקפות מענינות, ויש מהן גם מקוריות. תחלת הופעתם של מחשבי הקץ ומבשרי ביאת המשיח חלה ברבע השני של המאה הראשונה לספירת הנוצרים (בערך בעשרים-שלושים שנה לפני החורבן), ולדבריו המחבר, לא מפני שבאותו זמן חורע מאד המצב הפוליטי של יהודה המשוועדת לרומא וסובלת מערצותם של נציבים (כאשר רגילים לחשוב), אלא מפני שלפי אמונת בני הדור ההוא חל באותו זמן גמר האלף החמישי לשנות עולם, והוא היה צריך להיות גמר העולם וחורבנו הגמור והתחלת תקופה חדשה בחיי האנושות. אכן הדעה, כי "שתא אלפין שנין הווא עלמא", כששת ימי בראשית, ושהאלף השביעי יתיה תוחו ובוהו ורק אחרי זה יתחיל "העולם הבא", דעה זו נתחדשה הרבה זמן אחרי כן, במאה השלישית בערך, וחדוש זה נעשה מצד אחד כדי לעודד את רוח העם ולרפאותו מן האכזבות של משיחי השקר, שעברו עליו, ומצד השני כדי להוציא מלבם של המונים (הנוצרים) שהמשיח כבר בא, ואמנם אבות הכנסיה התרעמו על כך ואמרו שחכמי היהודים "זויפו" את מספר השנים לברואה לתכלית מלחמתם בנצרות... עכ"פ בזמן הבית עוד לא ידעו מחשי-בוננו לברואה העולם והאמונה היתה נפוצה בקרבם, שהם חולכים ומתי-קרבים לסוף האלף החמישי, ושזה הוא האלף האחרון לקיום העולם הזה ואחריו תבוא מהפכה שלמה ואח"כ יבנה עולם חדש והוא יהיה "מלכות השמים". סבלות השעבוד רק הוסיפו שמן למדורת האמונה הזו שבערה בלב רבים. ולפיכך רואה המחבר את ישו הנוצרי לא כנביא ומורה מוסרי, אלא כמנהיג, שתקפה אותו האמונה ב"קץ העולם", והוא מזהיר את בני דורו להיות מוכנים אל האסון הגדול אשר יקרה ואל האושר הגדול אשר יתיה אחרי כן לאלה שיוכזו להשאר ולהכנס אח"כ למלכות השמים. השקפה זו שופכת אור גדול על כל דרכיו ומעלליו של ישו, וגם של תלמידיו אחריו, וגם על כמה וכמה פסוקים ופרשיות שלמות שבברית החדשה. מתוך האמונה הזו בקץ העולם הבא בקרוב — ולא מתוך השקפת עולם סוציאלית, — מטיף ישו לחנייה את העם בישובו של עולם, שבין כך ובין כך הוא עומד להחרב, ולחזדיין בזכויות מוסריות למען יוכלו עמוד בנסיון אשר יבוא עליהם, לשאת את היסורים וחבלי המעבר, ולהכנס אל מלכות השמים. ולעשיר הוא מיעין לחלק את אשר לו לעניים שחיו בין כך ובין כך עוד מעט ויחרב הכל. מתוך אמונה זו אין ישו מתקומם לא לפרושים וחוקיהם ולא לקיסר וממשלתו; אדר-בא הוא מזהיר על המצוות והחוקים ש"לא בא לגרוע מהם כלום", וכן הוא מזהיר "לתת לקיסר אשר לקיסר". כי למה יקומו בני האדם התי-יצב בפני השליטים אם עוד מעט והם יפלו לתוך התהום על חלקיהם וכלו זיונם, בבוא "היום הגדול"? מי אשר עיניו בראשו יכין עצמו ליום ההוא ויניח לקיום לנחל את ממשלתו לפי שעה. ישו אי-גם לא האמין כי הוא עצמו המשיח, אלא האמין שהוא מוכרח לבן במחרה עם "גמר האלף" ועדיין לא היה אז המשיח שלו בן האלתו ב"א" בן האדם. הוא לא יכול לתת להם האות מחו יבוא בדין אך הבטיח להם, כי "רבים מאשר עומדים פה לא ימותו עד אם ראו אן בן האדם בבואו למלוך", — כלומר: הדבר יקרה בחייהם ובימיהם. אחרי מות ישו רק מעשים הלכו אחרי תלמידיו, שהכריזו עליו כן היה מלך המשיח וכי עוד שוב ישוב, "לגאול את העולם" — עם גמר האלף החמישי, שעדיין היו תוחים למצוא את שנתו בדיוק. ואולם רוב העם האמין גם הוא עפ"י דרכו שימות המשיח מתקרבים ועצם שריפת בית המקדש שמש להם אות לכך. כלומר: מכאן מתחיל חורבן העולם. לפי האגדה המאוחרת, "ביום שחרב בית המקדש נולד משיח", אך כבר בעצם היום המר והנמחר ההוא, שהיה בית ד' בוער באש, הופיע בחור-צות ירושלים איש שבישר את ביאת המשיח, וגם זולתו הופיעו המון נביאי שקר, אשר בשרו ישועה קרובה לעם (יוסיפוס ב"מלחמות"). אל ההזיה של גמר העולם נתוספו עתה כיסופים לאומיים צורבים

משיח-זוכעניש ביי אידען

Mar 28

Abba Hillel Silver, D.D., a History of Messianic Speculation in Israel. New York. The Macmillian Co., 1927.

Yiddish Folle

י געשיכטע פון דער ציוניסטישער באוועגונג זייט די עלטסטע צייטען ביי אידען קאן זיך טיילען אין צוויי הויפט-טיילען, — אין אן אקטיווע און אין א פאסייווע. די אקטיווע איז געווען דער פאקטישער, טעטיגער פארזוך פון די אידען צו געווינען צוריק זייער פארלוירען לאנד, און אויך טיילווייז אויב ניט דאס פאר-לארענע לאנד—אן אנדער לאנד. דאס איז די געשיכטע פון פארשידענע ציוניסטישע טשארטער, טעריטאריע טשארטער א. ד. ג. אין פארלויר פון די יאָהר-הונדערט, זייט דער אויפשטאנד פון ברייטש, דער ערשטער פערזאן צו ריק צו געווינען דאס לאנד ביז צו דער ערשיינונג פון הערצל'ען. די ארבייט האָט איצט ערשעפט מעהר וועניגער דר. נ. מ. געלבער אין זיין ניי ווערק „פארגעשיכטע פון ציוניזם“.

דר. אבא הילל סילווער האָט אָבער זיך גענומען צו דער אנדערער העלפט. צו די פאסייווע, אָבער דערפאר מעהר פאָעטישע. די טרוימער ווענען א אידישע אויס-לייזונג, צו די „מחשבי קצים“, יענע וואָס האָבען אויסגערעכענט און אויסגעפאָנטאזירט ווען משיח וועט קומען און זיי אויסלייזען. זיי, די פאסייווע, די וועניג ענערגישע, די פאָנטאזיאַרען.

און עס איז א ריזיגע ארבייט וואָס איז אריינגעלעגט געוואָרען אין דעם בוך, ווייל דער מחבר האָט זיך בא-צויגען צו זיין שאַפונג מיט דער גרויסער ערענסט וואָס אזא ווערק פארדינט צו האָבען. דער מחבר האָט קודם כל צוזאמענגענומען אלע שטעלען פון אלע ספרים וואָס פארנעהמען זיך מיט משיח זוכעניש פון חורבן הבית ביז'ן 17טען יאָהרהונדערט. נאָטירליך הויבט ער אָן מיט'ן ספר דניאל, וואָס איז דער מקור פון אלע משיחישע חשבונות. ער ברענגט דאן אויך די אנדערע שטעלען פון תנ"ך. דאָס בוך איז איינגעטיילט אין דריי טיילען: (1) די משיחישע ספער-קולאציע, אָדער: משיח-זוכעניש; (2) די געגנערשאַפט צו דער משיחישער ספערקולאציע (צו דער משיח-זוכעניש); (3) מעטאָדאָלאָגיע.

דער מחבר האָט געטאָן זיין ארבייט בשלמות. דאָס זעהט מען פון יעדען זייטעל באַזונדערס. ער האָט זיך געשטעלט פאר זיין אויפגאבע, נאָכצוזוכען יעדע שטעלע פון פיל, פיל ספרים וואו ער האָט נאָר געקאָנט געפינען א וואָרט ווענען משיח זוכעניש אָדער א געגנערשאַפט צו דעם משיח-זוכעניש, און אלץ גענומען פון דער ערשטער קוועלע. ער ברענגט אויך פיל פון די משיח-זוכער צווישען די קריס-טען און אויך א טייל פון די מאַכמעדאנישער וועלט, אויף וויפיל זיי שפיגלען זיך אָפ און פאלען צוזאמען מיט די אידישע משיח-זוכער.

עס איז א בוך פון ווייטער באַדייטונג ניט נאָר אלס די געשיכטע פון פאסייווע ציוניזם (אויב מען קאן אזוי אַנרופען די פארשידענע משיחישע באַוועגונגען), נאָר אויך אלס וויסענשאַפטליך ווערק. דער מחבר האָט אריינגעלעגט זעהר פיל מיה ניט נאָר אין צוזאמענזאמלען די אלע פארשידענע שטעלען נאָר אויך אין דער בראַגאָלאַ-גישער צוזאמענשטעלונג. עס איז דאָס בוך פון אונזער האַפנונג, פון די אידישע גרויסע ערוואַרטונגען, פון דעם וואָס עס האָט אָנגעפילט די נשמה פון יעדען גרוי-סען אידען אין די אלטע צייטען. דער אידעאל פון אונז-זערע זיידעס פאר דער צוקונפט, ווי זיי האָבען איהם גע-זעהן מיט זייערע פאָנטאסטישע אויגען.

אָבער דאָך איז דאָס בוך נישט קיין פאָלקסאַמעס. עס
 פעהלען אין דעם גרויסען ווערק זעהר פיל שטעלען פון די
 פארשיידענע קבלה ספרים, כאַטש דער מחבר האָט אַ
 גרויסען טייל פון זיי באַארבייט און אויך אַ סך פון די
 ספרי דרוש, וואו עס געפינען זיך פארשיידענע שטעלען
 און רמזים פון משיח בעזונדערס נומריקין און גמטריות.
 כמעט גאָר נישט באַריהרט איז דאָס פעלד פון די שאלות
 ותשובות, פון די הלכות, ווייל דער מחבר האָט געמיינט,
 אז דאָרט אין די טרוקענע הלכות, אין די דינים וועלען
 זיך זיכער נישט געפינען אזעלכע שטעלען. אַ פאקט איז
 אָבער, אז עס איז נישט געווען ביי אידען אַ מאָל קיין איין
 ספר וואָס זאָל נישט אויף אַ דירעקטען און אומדירעקט-
 טען אופן באַריהרען די דאָזיגע פראָבלעם און אויך אין
 די שאלות ותשובות הגאונים ביז צו די שפעטערדיגע
 דורות, ווי אין רשב"א און ריטב"א (אויף ערובין) אין
 תשב"ץ און אין נאָך אנדערע ראשונים געפינען זיך אזעלכע
 שטעלען.

אַ וואונדער איז אויך וואָס דער מחבר האָט כמעט
 אין גאנצען פארגעסען אָן דער קאראאימישער ליטעראַטור,
 וועלכע איז פול מיט רמזים און אנדייטונגען אויף פאר-

שידענע קצים, ווי אין די ווערק פון ר' יעקב קרקסני, ר'
 שמואל הוראה און באַזונדערס פון ר' אליהו און ר' משה
 בשייצי.

אַ שאַד איז אויך וואָס דער מחבר איז געגאנגען נאָר
 ביז'ן 17טען יאָהרהונדערט (און דאָס זיבעצעהנטע אויך).
 ער האָט געקאָנט געפינען פיל מאַטעריאַל אויך אין 18-
 טען און אין 19טען יאָהרהונדערט. ער האָט עס בלייבן
 געדארפט צוציהען ביז צו הערצל'ס ערשיינען, כאַטש
 הערצל איז כלל נישט געווען פון די משיח-זוכער.

אמת איז, אז אַ ווערק וואָס זאָל ווירקליך אַרומ-
 געהען אלע שטעלען, וואָס האָבען צו טאָן מיט דער
 משיח באַוועגונג און משיח זוכעניש ביי אידען, וואָלטען
 געדארפט ענטהאַלטען מינדעסטענס נאָך צוויי גרוי-
 סע בענדער, ווייל אונזער גאנצע ליטעראַטור איז דאָך
 אייגענטליך אַ משיח-ליטעראַטור. ריכטיג איז אז דר.
 סילווער באַגרעניצט זיין פעלד. ער האָט געשריבען
 נאָר וועגען די משיח-זוכער. אָבער נישט וואו נישט ווען
 זיינען דאָרט אויך פאראן שטעלען וועגען באַוועגונגען פון
 משיח בכלל. עס איז פאקטיש נישט מעגליך אָפצוטייל-
 לען איינס פון אנדערען. דעריבער קומט טאקע אויס,
 אז דאָס ווערק מאַכט טיילמאָל דעם איינדרוק פון נישט
 אויסגעהאַלטענקייט, כאַטש דער מחבר באַמיהט זיך דעם
 איינדרוק צו אונטערדריקען ווי ווייט נאָר מעגליך. וואָס
 דעם ווערק פעהלט אויך איז אַן אייגענע באַטראַכטונג פון
 די צוזאַמענגעזאַמעלטע ציטאַטען, וועלכע זאָל אויפקלע-
 רען און באַלייכטען עפאָכען. סילווער טוט עס אפילו,
 אָבער אלץ נאָר אין די גרעניצען פון די ציטאַטען און
 פון דער אָנגענומענער ליניע. ער וואַנט נישט צו מאַ-
 כען אַן אייגענעם שריט, ער טוט עס נאָר טיילמאָל אין
 די קורצע באַלייכטונגען און באַמערקונגען.

ביי דעם אלעם איז דאָס ווערק אַ ריזיגע אַרבייט און
 האָט אויסגעפיהלט אַ גרויסען געברויך פאר אזא אַרבייט
 ביי אידען.

ערשט נישט לאַנג איז אויסגעקומען צו ריידען אין אַ
 געזעלשאַפט פון געלעהרנטע וועגען דער נויטווענדיגקייט
 פון אַ ווערק איבער די משיח-באַוועגונגען ביי אידען.
 סילווער'ס ווערק איז טיילווייז דאָס געוואונשטע ווערק.
 עס איז אַן אַרבייט וואָס האָט אייגענטליך געדארפט גע-
 טאָן ווערען דורך אַן אַקאַדעמיע פון געלעהרנטע, אָדער,
 ווען פון איין געלעהרנטען, אין פארלוף פון יאָהרען
 צעהן, און דר. אבא הלל סילווער איז דאָך נאָך אזוי
 יונג.

די אידישע וויסענשאַפט, ווי די ציוניסטישע ליטע-
 ראַטור, זיינען רייכער געוואָרען מיט אַ ווערק פון גרויסער
 באַדייטונג.

דר. צבי כהן.

not silence Jewish expectations. "Hope springs immortal in the human breast." This study will be found most illuminating and helpful to all students of Christian history who are ready to learn from parallel movements found in other religions.

About Books *Memorial* *JE 4-28*

Behold He Cometh Not ..

A HISTORY OF MESSIANIC SPECULATION
IN ISRAEL. By Abba Hillel Silver.
Macmillan.

Reviewed by DAVID DE SOLA POOL

"SPECULATION" is a disarming word. It is only at the end of his Foreword that Rabbi Silver warns us that he uses it in the title of his book as a mild substitute for "calculation." "Too little attention," he writes, "has been paid to the rôle which the practice of calculating the end played in the successive Messianic movements from the first century onwards." At this point the reader who is wise will brush the dust off his slide rule and abacus in preparation for a prolonged struggle with acrobatic Messianic mathematics. For here is no facile lecture on "False Messiahs," a subject perennially popular with aspirants to Jewish culture who tire of lectures on "The Jews in Ice-land," or "The Jew in Ornithology." Here is a serious, unrheterical study of an aberration, industriously traced through seventeen centuries.

With notable restraint Dr. Silver has resisted the temptation to wander afield and pluck the alluring flowers which beckon to him everywhere alongside the arid and arduous path he has chosen. What an absorbing story he might have told of the prophetic Cabalist Aboulafia, who endeavored to convert the Pope to Judaism. How readily could he have drawn our tears for the romantic martyr,

the almost legendary Solomon Molko. How easily he might have woven his witchery of words around the wonder romance of David Reubeni, enigmatically appearing out of the mysterious East and treating with monarchs and Pope as the glamorous emissary of the House of Israel, "son of King Solomon of the House of David, son of Jesse, and brother of King Joseph, ruler over 300,000 men in the wilderness of Khai-bar."

But with a resolution which must have cost him many a pang, Rabbi Silver keeps severely to his theme of arithmetical calculation of the Messiah's advent, allowing himself only the relief of a succinct summary of the historical background and a lightly sketched-in list of Pseudo-Messiahs in each epoch. In this treatment, the Messianism of Jesus of Nazareth is motivated mathematically through the popular belief in the imminence of the millennium. "The whole epic of Jesus must be read in the light of this millenarian chronology of his day, or it remains unintelligible."

FOR two thousand years the Messianic utterances of the prophets have been the comfort of Israel, more especially in days of acute Jewish suffering. For two thousand years the Jew has looked either with vague wistful longing or with passionate yearning for the coming of the Redeemer to rescue Israel from his oppressors and lead him back to the ancient land of Promise, thereby vindicating divine justice on

touching upon this drama and the curious methods by which it was pursued and counteracted are presented in Dr. Silver's treatise.

Though from a strictly scientific point of view one must say that the volume is incomplete, Dr. Silver's presentation must be highly commended both for its novelty and the erudition and zeal with which he has performed his task.

THE SEARCH FOR A VISION

Messianic Speculation in Israel, by Abba Hillel Silver, D.D., Macmillan Company, New York

THE chief contribution of the Jewish people, perhaps it would be more accurate to say of the Jewish religion, to mankind's appreciation of and hope for the world is, no doubt, the Messianic idea. The history and the development of the Messianic idea, the background it furnished for Christianity, and its influence as a factor in sustaining and in making possible the continuity of Jewish life under most adverse conditions has been to some extent treated in many a volume. It is indeed surprising that, considering the importance of the subject, so little has been written about it both for the general and the Jewish public.

Dr. Abba Hillel Silver has now written a most valuable addition to a greater appreciation and a more thorough understanding of this contribution. True, Dr. Silver does not concern himself with the Messianic ideal per se. His book is dedicated to what one might call the effects which a great vision has had upon a people that has never lost hope, though hope seemed gone, and on a race which has been so steeped in its search for redemption both individual and national, that it has produced a legion of knights all its own, unparalleled and unequalled in their continuous weaving of an imperishable dream.

Messianic speculation is a term which needs explanation to the lay reader.

From the dawn of history humanity has felt its shortcomings, its imperfection. The extent of these shortcomings varied with the degree of culture and civilization achieved in the respective periods. Always, however, the human soul, craving redemption from its troubles and difficulties, has sought salvation. Revealed religion, chiefly the Bible, has offered a formula for salvation both to the individual and to the nation. The solution offered by this inspiration has found its fixed expression in the Biblical text which provided and prescribed a mode of life that aimed at the desired ideal.

Since the ideas uttered by the law givers and prophets in religious ecstasy have assumed a permanent form in the Bible text, hungry humanity, searching for spiritual satisfaction and individual salvation has clung to the *text*. The

text as employed in the recital of prayers or in the singing of hymns has served the purpose excellently.

To the Jewish people the text held out a specific hope and ideal: the coming of the Messiah. In the condition into which Jewish life has been thrown, with the loss of political independence after the destruction of the Second Commonwealth and the burning of the Temple, a pathetic but none the less inspiring phenomenon has made its appearance. The Messiah has become not only a hope for the far future that is inarticulate and has no immediate bearing on the realities, but rather a factor, the influence of which may become imminent, provided, of course, that certain conditions are complied

DR. ABBA HILLEL SILVER

6-1-20
with. To find the date when the prophecy will be fulfilled has become an urgent need. The worse the conditions, the greater the expectation of the delivery; the more hopeless the aspect, the greater rose the hope. When hope seemed to have gone to a race that saw no ray of light in the surrounding darkness, the search for delivery has in itself proved to be a delivery that gave new life and new substance to the wretched existence. To search for the Messiah, to find the date concealed in the text, was the object of the *Messianic speculation*.

Thus, with each ebb and flow in the history of the world and its reflection upon the life of the Jewish people, Messianic speculation took on its full

meaning and consequence. During the last decades of the Second Commonwealth, the first recorded Messianic speculation found its origin. An offspring of this speculation is a fact of no less significance than Christianity.

The emergence of the Arabs from the desert, the rise of the Mohammedan religion, the march of the Crusaders, the Black Plague, the revolt of the Cossacks, the expulsion from England—all gave rise to an intensified Messianic speculation, deriving its origin from the condition of despair of reality and plunging the Knights of Vision into a feverish search of the text, reinforced by ingenious methods that were evolved throughout the centuries in an effort that seemed, offhand, futile and pathetic, but often served as a life-bringing influence. It often resulted, however, in dire consequences, becoming too frequently the psychological background for pseudo-Messianic efforts. Although the majority of those who indulged in Messianic speculations were true to the tradition of the race, some of them fell under the spell of influences of external origin. Naturally, Jewry as such, which has never given us hope despite the difficulties, had to oppose those who wanted to "*hasten the end*."

Thus we find in Dr. Silver's book a fascinating description of the Messiah speculators and their level-headed opponents. The lists include the outstanding leaders of the people up to the end of the seventeenth century. We are treated to an insight into the various texts and the methods of interpretation. We are given a description of the political and economic background which made the Messianic speculations, as it often seems, an unavoidable necessity and a fascinating occupation. We are shown one of the most dramatic chapters of the struggle of a landless people that seeks redemption not only from brutal treatment from a cruel and uncivilized world, but aspires for world salvation as predicted in the Holy Scripture. We are told in detail a story of a people against whom the world has transgressed but which seeks penitence for its sins as a measure to pave the ground for the Judgment Day.

Jewish leaders like Maimonides, Jehuda Halevi, Nachmanides, Rashi, Rabbi Chaim Vital, Yom-tob Lipmann Heller, Manasseh Ben Israel, Leon de Modena, are shown to us in a new light. Many a valuable document

The Messianic idea in the Old Testament has often been competently treated, but few people can be familiar with the development of that idea throughout the centuries of the Christian era. This is the task which Dr. Abba Hillel Silver has set himself in his *History of Messianic Speculation in Israel* (Macmillan, New York; \$3.50). In a sketch which is as readable as it is learned he shows the power of the Messianic idea and traces its influence through the Talmudic period, the Muhammadan period, the period of the Crusades, and the subsequent centuries. Two points are of especial interest: (1) Jewish expectancy was connected in the most vital way with the great and critical events that were stirring the contemporary world, and (2) calculations of the date of the Messianic redemption were by some Jewish thinkers sternly opposed right through the ages, sometimes because they feared the demoralizing effects which would follow the failure to realize their hopes, sometimes because they genuinely believed that the events alluded to by the prophets had already taken place. The discussion never loses itself in generalities, but is sustained throughout upon quotations from the Rabbis. This is an illuminating sketch of a—to Christians, at any rate—relatively unfamiliar field.

Tribune. N.Y.

July 1-27 THE JEW

Dr. Abba Hillel Silver

rabbi of The Temple, Cleveland, Ohio, whose book, "A History of the Messianic Speculation in Israel from the First Through the Seventeenth Century," will shortly be issued by Macmillan.

The book is an extensive study into the movements that surrounded the speculations about a Messiah.

Rabbi Silver Traces False Messiahs in Jewish History

Scholarly Book Tells of Extinguished Hopes in Israel; Calls Jesus Mystic Rather Than Moralist.

*News
July 1925*

BY DON MUIR STROUSE

"Jesus was more of the mystic than the moralist," says Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple in his new book, "Messianic Speculation in Israel."

Tracing the false prophets of Judea from the time of Christ until the end of the seventeenth century, Rabbi Silver has written a scholarly book that has attracted

attention all over the world and has brought the author favorable reviews in seven different languages.

While "Messianic Speculation in Israel" is of greatest interest to students of theology, particularly those concerned with Jewish theology, Rabbi Silver's

interpretation of Christ is so unusual as to interest laymen of every religious belief.

Rabbi Silver states that it is not the Messiah that brings the millennium but the inevitable advent of the millennium that carries along with it the Messiah and his appointed activities.

Mystic, Not Moralist.

"When Jesus came into Galilee, 'spreading the gospel of the Kingdom of God and saying the time is fulfilled and the Kingdom of God is at hand,' he was voicing the opinion universally held that the year 5,000 in the Creation calendar, which is to usher in the sixth millennium—the age of the Kingdom of God—was at hand," says Rabbi Silver in his book.

"Jesus' essential mission," he says, "was apocalyptic, not prophetic. He was more of the mystic than the moralist. His impassioned concern was not to reconstruct society but to save it from the winnowing and retributive judgment which was imminent in the van of the approaching mil-

lennium. He sought to save men from the birth-throes of the messianic times."

Christ was, to the Jews, the first false Messiah who came heralding the approach of the millennium because it was at the time of his life that the Jewish chronology indicated that the millennium was at hand.

Since the time of Jesus, false Messiahs have appeared in Israel, have inflamed the hopes of the Jewish peoples and then extinguished them with their false prophecies and Rabbi Silver treats of them all.

Strikes Pseudo-Messiahs.

His book is truly a scholarly work. He has done a great amount of research work and almost every page is annotated with numerous references to the Bible and to religious tracts of the pre and post-Christian eras.

All through history the Jews have been calculating the advent of the Messiah and the millennium. He treats of the speculation by centuries, explains the background, tells of the calculators and their calculations and then touches on the pseudo-Messiahs that influenced each era.

In his foreword, Rabbi Silver says that "Messianism thrives on suffering." He asserts that "in Israel suffering was continuous throughout the centuries, if only the suffering which derives from the consciousness of the loss of national independence and a national home. The Jew never forgot, even when others did not cause him to remember, his exile."

Rabbi Silver has been at The Temple for the past eleven years. He received the degree of doctor of divinity from the Hebrew Union college in 1925 and attended the schools of New York city and the University of Cincinnati.

He has shown a keen interest in the Zionist movement and his book puts him in the front rank of Jewish theological scholars in America.

RABBI
A.H. SILVER
PHOTO BY NEWMAN

Oct. 1928.

En dehors de ses qualités de style dans cette langue hébraïque que l'auteur possède à fond, on y trouve la sincérité et l'admiration personnelle qu'exprime l'auteur devant toutes ces œuvres et surtout devant le mouvement qui les a inspirées.

Nous félicitons notre honorable confrère de son beau travail en lui souhaitant de pouvoir nous offrir le plus tôt possible la suite de son ouvrage si intéressant et si nécessaire.

I. GHELER.

LETTRES AMÉRICAINES

MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL par Abba Hillel Silver
Macmillan Cy. Ed. New-York.

Abba Hillel Silver quoique jeune encore — il est né en 1893 — occupe une place marquante dans le Judaïsme Américain et Mondial.

Vice-président de l'Organisation Sioniste Américaine, membre du Comité d'Action Sioniste, membre influent de plusieurs sociétés d'Education Juives des Etats-Unis, il est Rabbin de la plus importante Communauté Libérale Juive d'Amérique, celle de Cleveland. Le livre qu'il nous offre aujourd'hui a eu pour embryon sa thèse de Doctorat présentée au Hebrew Union College en 1925.

C'est l'histoire des spéculations messianiques en Israël depuis la destruction du Temple jusqu'à l'aventure de Sabbataï Zévi, une analyse de leurs méthodes et de leur technique, leurs conséquences historiques et l'opposition continue que ces tentatives ont rencontrées à travers les siècles.

Trois facteurs ont contribué à la diffusion de la croyance messianique dans le peuple d'Israël : la perte de son indépendance nationale, la volonté séculaire de vivre à nouveau dans son foyer national en tant que peuple reconnu comme tel et enfin, une foi sans défaillances dans la Justice Immanente par qui la restauration nationale avait été prédite.

L'idéal messianique est une conception complexe dans laquelle se font jour des aspirations politiques, un impérialisme religieux et des revendications morales.

Au début cet idéal est temporel et politique, éclairé par cet intense impérialisme mystique et religieux de la nation léguée par le prophétisme.

Cet idéal se mue peu à peu en mission surnaturelle, au fur et à mesure que la tâche de redemption nationale et de conversion universelle apparaît plus difficile à accomplir par l'effort isolé de l'homme.

Le messianisme vit sur la souffrance, c'est là son sol et sa sève, et la souffrance d'Israël a été continue à travers les siècles, quand ce ne serait que la souffrance qui provient de la conscience de la perte de son indépendance nationale et de sa patrie. Le Juif, alors même que les autres ne se chargeaient pas de le lui rappeler, n'a jamais oublié son exil et il n'a jamais oublié la promesse divine de la reconstruction de Sion ; les Juifs pieux qui pendant des siècles ont pleuré sur les ruines du Temple ont contribué à maintenir vivace ce sentiment et ont été, peut-être inconsciemment, les premiers pionniers du Sionisme.

Même aux heures les plus terribles, Israël n'a pas douté, il sait que son exil est une punition, mais dans un monde régi par la Tsedaka, il n'y a pas de peine éternelle, « *Reviens Israël, au Seigneur ton Dieu, car c'est par ton iniquité que tu es tombé* » (Osée 14.1) et aussi : « *Le Seigneur ton Dieu est un Dieu de miséricorde, qui ne t'abandonnera point et ne te détruira point. Il n'oubliera pas l'alliance qu'il a contractée avec les pères* ». (Deut. 4.31) et l'opprimé, l'exilé se penchait sur le Texte Sacré pour y lire quand arriverait l'ère merveilleuse.

Il chercha cette réponse dans les textes cryptiques par des interprétations, des conjectures et des calculs qui peuvent sembler pathétiquement futiles mais qui ont consolé et permis à Israël de supporter, d'attendre et de vivre malgré le joug.

L'auteur étudie successivement les divers mouvements messianiques, ainsi que les divers textes apocalyptiques qui ont servi de base à ces poussées et l'opinion des grands Docteurs de la Loi aux diverses époques. Il nous décrit les pseudo-Messies, l'ambiance politique et mystique tant Juive que Chrétienne qui a donné naissance à ces flux et reflux. L'influence de ces réveils messianiques parmi les Juifs a souvent été un des facteurs importants des courants de pensée dans la Chrétienté du Moyen-âge.

Dans ce volume, qui est un vade-mecum pour l'étude du messianisme, depuis 70 av. J.C. jusqu'à la fin du 17e siècle, il y a aussi un aperçu des méthodes d'interprétation des textes cryptiques employés par les calculateurs messianiques.

Enfin, une des vues les plus intéressantes de l'auteur est son explication de la prédication de Jean le Baptiste et de Jésus. A l'époque de cette prédication, la croyance à l'arrivée prochaine de l'ère messianique était très répandue en Pales-

tine où elle signifiait la chute et la destruction de la tyrannie romaine. Cette croyance reposait sur l'approche de l'an 5000 d'après la chronologie hébraïque ; l'entrée dans le sixième millénaire devant être l'âge du Royaume de Dieu. Cette croyance enflamma les espérances messianiques.

Il est intéressant de remarquer que toute la prédication de Jean Baptiste et de Jésus avait pour thème principal le repentir devant précéder le millénaire ouvrant l'ère messianique.

L'auteur étudie sous ce nouveau jour la prédication de Jésus qu'il appelle un « éthique pour un monde *in extremis* », la mission de Jésus est « apocalyptique et non prophétique ».

Le royaume de Dieu devant commencer avec l'an 5000 (d'après la croyance populaire), Jésus s'efforce de préparer le peuple à l'événement imminent ; si les justes seront rétribués, les méchants seront balayés et cela signifie la perte irrémédiable de tous ceux qui s'étaient éloignés des voies du Seigneur : c'est donc une catastrophe et Jésus ne cherche pas à reconstruire la Société, mais à la sauver, dans cette approche du millénaire où aura lieu le Grand Jugement.

Eclairée ainsi, la prédication de Jésus devient intelligible : c'est une préparation à la vie telle qu'elle devra être dans l'ère messianique. De là ce mépris pour tout ce qui concerne le corps, la vie matérielle, les richesses, le monde périssable.

Jésus n'était pas contre la loi, mais il pensait avec ses contemporains que « *dans le monde à venir tous les commandements seront abolis* ».

מצות בשלות לעתיד לבא

De même Paul pensa simplement que Jésus proclamait l'évangile de repentir en prévision de la crise qui s'approchait.

Jésus a peut-être douté d'être le Messie ; Paul était sûr que Jésus était le Messie. De là une conséquence très importante : au code de conduite morale de l'Evangile prêché par Jésus, Paul ajoute un dogme de foi : « Jésus est le fils de l'Homme ». Donc le baptême de Jean « baptême de repentir » ne suffisait plus et Paul baptisa « au nom du Seigneur Jésus ».

Rabbi Abba Hillel Silver nous donne sous une forme claire, méthodique et attrayante un guide qui nous permet de nous y retrouver dans cette forêt si touffue du messianisme ; aucune manifestation de ce mouvement n'est laissée dans l'ombre. Sans compter les vues très originales de l'auteur sur certains points, c'est un ouvrage indispensable pour l'homme d'étude, comme pour le simple curieux, à la connaissance de ce phénomène aux racines si profondes en Israël, qu'est la croyance messianique.

BEN-ATSMI.

tine où elle signifiait la chute et la destruction de la tyrannie romaine. Cette croyance reposait sur l'approche de l'an 5000 d'après la chronologie hébraïque ; l'entrée dans le sixième millénaire devant être l'âge du Royaume de Dieu. Cette croyance enflamma les espérances messianiques.

Il est intéressant de remarquer que toute la prédication de Jean Baptiste et de Jésus avait pour thème principal le repentir devant précéder le millénaire ouvrant l'ère messianique.

L'auteur étudie sous ce nouveau jour la prédication de Jésus qu'il appelle un « éthique pour un monde *in extremis* », la mission de Jésus est « apocalyptique et non prophétique ».

Le royaume de Dieu devant commencer avec l'an 5000 (d'après la croyance populaire), Jésus s'efforce de préparer le peuple à l'événement imminent ; si les justes seront rétribués, les méchants seront balayés et cela signifie la perte irrémédiable de tous ceux qui s'étaient éloignés des voies du Seigneur : c'est donc une catastrophe et Jésus ne cherche pas à reconstruire la Société, mais à la sauver, dans cette approche du millénaire où aura lieu le Grand Jugement.

Eclairée ainsi, la prédication de Jésus devient intelligible : c'est une préparation à la vie telle qu'elle devra être dans l'ère messianique. De là ce mépris pour tout ce qui concerne le corps, la vie matérielle, les richesses, le monde périssable.

Jésus n'était pas contre la loi, mais il pensait avec ses contemporains que « *dans le monde à venir tous les commandements seront abolis* ».

מצות בשלות לעתיד לבא

De même Paul pensa simplement que Jésus proclamait l'évangile de repentir en prévision de la crise qui s'approchait.

Jésus a peut-être douté d'être le Messie ; Paul était sûr que Jésus était le Messie. De là une conséquence très importante : au code de conduite morale de l'Evangile prêché par Jésus, Paul ajoute un dogme de foi : « Jésus est le fils de l'Homme ». Donc le baptême de Jean « baptême de repentir » ne suffisait plus et Paul baptisa « au nom du Seigneur Jésus ».

✓ Rabbi Abba Hillel Silver nous donne sous une forme claire, méthodique et attrayante un guide qui nous permet de nous y retrouver dans cette forêt si touffue du messianisme ; aucune manifestation de ce mouvement n'est laissée dans l'ombre. Sans compter les vues très originales de l'auteur sur certains points, c'est un ouvrage indispensable pour l'homme d'étude, comme pour le simple curieux, à la connaissance de ce phénomène aux racines si profondes en Israël, qu'est la croyance messianique. //

MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL par Abba Hillel Silver
Macmillan Cy. Ed. New-York.

Abba Hillel Silver quoique jeune encore — il est né en 1893 — occupe une place marquante dans le Judaïsme Américain et Mondial.

Vice-président de l'Organisation Sioniste Américaine, membre du Comité d'Action Sioniste, membre influent de plusieurs sociétés d'Education Juives des Etats-Unis, il est Rabbin de la plus importante Communauté Libérale Juive d'Amérique, celle de Cleveland. Le livre qu'il nous offre aujourd'hui a eu pour embryon sa thèse de Doctorat présentée au Hebrew Union College en 1925.

C'est l'histoire des spéculations messianiques en Israël depuis la destruction du Temple jusqu'à l'aventure de Sabbataï Zévi, une analyse de leurs méthodes et de leur technique, leurs conséquences historiques et l'opposition continue que ces tentatives ont rencontrées à travers les siècles.

Trois facteurs ont contribué à la diffusion de la croyance messianique dans le peuple d'Israël : la perte de son indépendance nationale, la volonté séculaire de vivre à nouveau dans son foyer national en tant que peuple reconnu comme tel et enfin, une foi sans défaillances dans la Justice Immanente par qui la restauration nationale avait été prédite.

L'idéal messianique est une conception complexe dans laquelle se font jour des aspirations politiques, un impérialisme religieux et des revendications morales.

Au début cet idéal est temporel et politique, éclairé par cet intense impérialisme mystique et religieux de la nation léguée par le prophétisme.

Wien 9. Dezember 1928.

Rabbi Abba Hillel Silver

Cleveland, O.

Sehr geehrter Herr Dr.!

Ich muß mich bei Ihnen entschuldigen, daß ich für Empfang
Ihres schönen Buches "Messianic Speculation in Israel" bisher
noch nicht gedankt habe. Ich wollte aber vorher das Buch lesen,
um Ihnen den Eindruck mitzuteilen, den ich davon gewonnen habe.
Dieser ist der denkbar beste, und ich sehe mit Vergnügen, wie
gründlich und systematisch Sie gearbeitet haben. Ihr Werk ge-
reicht Ihnen und dem ganzen amerikanischen Rabbinerstande wirk-
lich zur Ehre. Aus p. 181 / 74 entnehme ich, daß Sie für Sabbatai
Zebhi eine besondere Arbeit vorhaben, das freut mich sehr.

Sie erlauben, daß ich Ihnen einige Kleinigkeiten anmerke.
p. 43 Kesra etc. Krauss, J. R. XIV (1902) 359 f.
Ib. Byzantium. " Studien zur Byz.-j. Geschichte p. 37.
p. 47 Kraus/s/ angeführt, aber besser zu verweisen auf Studien 150 f.
" 56 Serene. Nach Kr. ib. 38 lies Zonaria.
" 160 Woher haben Sie, daß D. Reubeni wahrsch. Aschkenazi war?

Im Hebräischen gibt es mehrere Druckfehler, die Sie wahrschein-
lich schon selber bemerkt und corrigiert haben. P. 134 Prov. 3
etc. lies Eccles.

Es soll mich sehr freuen, wenn Sie mich, Herr Dr., mit einem
Schreiben beehren, und zeichnet sich

Ihr Ihnen sehr ergebener

Samuel Krauss.

Herrn Solomon Ulmer & Fam. wollen Sie meinen Gruß ausrichten.

We have seen that in Christian circles this view was expressed as early as the first century by the author of the Acts of the Apostles: "When they therefore were come together, he asked of him, saying, Lord, at this time restore again dominion of Israel? And he said unto him, It is not for thee to question times or seasons, but the Father hath put in his own power."

"If Israel Will Repent"

4. Of the fourth group, prominent spokesman is pupil of Yohanan ben Zakkai, famous disputation with R. Eliezer, which was to rage clear ages. "R. Eliezer said: 'If Israel will repent, they will be redeemed; if not, they will not be redeemed.'"

bi Joshua replied: 'If Israel repents, they will be redeemed; if not, they will not be redeemed.' God will raise over them a decree which will be as severe as the decree of Haman. Then Israel will repent, and they will be redeemed."

Rabbi Eliezer said: "On the day that Israel will repent, it is written, 'Return, ye backsliding children, and I will heal your iniquities.'"

R. Joshua replied: 'Has it not also been declared, "Ye were sold for naught, and ye shall be redeemed without money?"'

Ye were sold for naught, that is, for idolatry, and ye shall be redeemed without money, that is, without repentance and good deeds. 'R. Eliezer replied to R. Joshua: 'Has it not also been declared, 'Return unto me, and I will return unto you?'

R. Joshua replied: 'Has it not also been declared, "I am a Lord unto you and I will be a father to the fatherless, and I will be a husband to the widow?"'

Eliezer made answer: 'Has it not also been declared, "Through repentance and quietude shall ye be redeemed?"'

R. Joshua replied: 'Has it not already been declared, "Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him also who is despised of men, to him who is despised of nations, to a servant of kings shall see and arise, and they shall prostrate themselves before of the Lord who is faithful?"'

R. Eliezer replied: 'Has it not already been declared, "If thou turn, O Israel, said the Lord, wilt thou return unto me?"'

Rabbi Joshua made answer, 'Has it not already been declared, "I heard the man clothed in linen, who was above the waters of the deep, when he lifted up his right hand towards heaven, and his left hand unto heaven, and by Him who liveth forever, shall be for a time, times, and an evening, and when they have made an evening, breaking in pieces the power of the holy people, all these things shall be finished."'

Then R. Eliezer finished. One wonders whether R. Eliezer's silence was due to weariness or quiescence. Certainly R. Eliezer's voice was not silent in the struggle. This prolonged debate without its significance. It is a struggle between the ethical conception of the Messiah idea and the physical one. The portentous array of Biblical data marshaled by the opposing sides is evidence of the earnestness with which they searched Sacred Writ for confirmation of their views.

Dr. Abba Hillel Silver, In His "Messianic Speculation In Israel," Says Opposition Was Inspired By Fear of False Hopes

By special arrangement with The Macmillan Company, publishers of Dr. Silver's book, The Detroit Jewish Herald publishes the following extract from the second part of the volume, which deals with "Opposition To Messianic Calculation."

By DR. ABBA HILLEL SILVER

MESSIANIC calculation did not go unchallenged in Israel. In fact, it was consistently and vehemently opposed right through the ages. This opposition varied in intensity as the need for it changed, but it was never missing. The opposition was largely inspired by the fear that such calculations might awaken false hopes, which, if defeated, would tend to demoralize the people.

There was also constantly present the fear that some unscrupulous pseudo-Messiah would exploit the desperate longing of the masses. At times the opposition was the result of Christian polemics; for the church fathers and later Christian writers, and more especially those among them who were apostate Jews, utilized the self-same Biblical prophecies and cryptic dates to prove the Messiahship of Jesus.

Attempts to Locate Allusions

2. One of the earliest representatives of the second group was Tanna R. Nathan. R. Nathan's contention here that all attempts which have been made by his colleagues and predecessors to locate Messianic allusions in Sacred Writ are futile, as all such allusions refer to events which have already taken place.

R. Nathan, too, had few followers. In the Middle Ages we shall see a position strongly championed by Moses ibn Gikatilla, Hayyim Gaon, certain Karaite leaders, and, at times, by ibn Ezra and Joseph Albo, but his position was never popular and for the same reason which motivated against the acceptance of the Jewish viewpoint. The people needed the Messianic faith, and it also needed and desired Biblical authority and divine sanction for it.

The Things Known to God Alone

3. As belonging to this third group, which maintained that, regardless of whether there are future Messianic prophecies in the Bible or in the time of the end is hidden intentionally and by the will of God, none mentioned the following Baraita: "Seven things are hidden from me: (1) the day of death, (2) the day of consolation (resurrection), (3) the day of tribulation, (4) what is in the heart of one's neighbor, (5) whence or how livelihood will come, (6) when the kingdom of David will be restored, and (7) when the guilty kingdom (Rome) will be destroyed. The things are known to God alone."

Challenge To Messianic Calculations In Israel

Dr. Abba Hillel Silver, In His "Messianic Speculation In Israel," Says Opposition Was Inspired By Fear of False Hopes

By special arrangement with The Macmillan Company, publishers of Dr. Silver's book, The Detroit Jewish Herald publishes the following extract from the second part of the volume, which deals with "Opposition To Messianic Calculation."

By DR. ABBA HILLEL SILVER

MESSIANIC calculation did not go unchallenged in Israel. In fact, it was consistently and vehemently opposed right through the ages. This opposition varied in intensity as the need for it changed, but it was never missing. The opposition was largely inspired by the fear that such calculations might awaken false hopes, which, if defeated, would tend to demoralize the people.

There was also constantly present the fear that some unscrupulous pseudo-Messiah would exploit the desperate longing of the masses. At times the opposition was the result of Christian polemics; for the church fathers and later Christian writers, and more especially those among them who were apostate Jews, utilized the self-same Biblical prophecies and cryptic dates to prove the Messiahship of Jesus.

Christian-Jewish Controversy.

The first Christian centuries were centuries of bitter theological and Scriptural controversy between Christians and Jews. In the early Church, through the first five centuries, chiliasm was very widespread, and Messianic computation was freely indulged in to prove the Messianic character of Jesus, as well as his second advent. The church fathers used the same technique and aimed at the same objectives as the Rabbis. Both the latter and the former were dreaming of the Millennium; both were expecting the advent of the Messiah. In the case of the church fathers it was the second advent.

Taking into account these reasons, one can understand the sharpness of tone and the asperity of judgment which one finds in saying such as this. R. Jose declared: "He who calculates the end will have no portion in the world to come." God refused even Jacob to reveal the end. "Jacob sought to reveal the end to his children, but it was suddenly hidden from him."

The Ways of the Opposition.

The opposition began with the first appearance of Messianic leaders in the first century. It expressed itself in various ways: (1) Some denied the coming of the Messiah altogether, and thereby aimed at demolishing completely the whole structure of Messianic speculation; (2) others tried to accomplish the same purpose by maintaining that the Bible contains no Messianic references touching this last exile, and that there is no oral tradition for it; (3) others, while acknowledging the presence of such Messianic prophecies in the Bible, insisted that they are undecipherable and purposely hidden; (4) and still others declared that Redemption is contingent entirely upon repentance, and that there can therefore be no set time for Redemption.

Challenge To Messianic Calculations In Israel

Dr. Abba Hillel Silver, In His "Messianic Speculation In Israel," Says Opposition Was Inspired By Fear of False Hopes

By special arrangement with The Macmillan Company, publishers of Dr. Silver's book, The Detroit Jewish Herald publishes the following extract from the second part of the volume, which deals with "Opposition To Messianic Calculation."

By DR. ABBA HILLEL SILVER

MESSIANIC calculation did not go unchallenged in Israel. In fact, it was consistently and vehemently opposed right through the ages. This opposition varied in intensity as the need for it changed, but it was never missing. The opposition was largely inspired by the fear that such calculations might awaken false hopes, which, if defeated, would tend to demoralize the people.

There was also constantly present the fear that some unscrupulous pseudo-Messiah would exploit the desperate longing of the masses. At times the opposition was the result of Christian polemics; for the church fathers and later Christian writers, and more especially those among them who were apostate Jews, utilized the self-same Biblical prophecies and cryptic dates to prove the Messiahship of Jesus.

Christian-Jewish Controversy.

The first Christian centuries were centuries of bitter theologic and Scriptural controversy between Christians and Jews. In the early Church, through the first five centuries, chiliasm was very widespread, and Messianic computation was freely indulged in to prove the Messianic character of Jesus, as well as his second advent. The church fathers used the same technique and aimed at the same objectives as the Rabbis. Both the latter and the former were dreaming of the Millenium; both were expecting the advent of the Messiah. In the case of the church fathers it was the second advent.

Taking into account these reasons, one can understand the sharpness of tone and the asperity of judgment which one finds in saying such as this. R. Jose declared: "He who calculates the end will have no portion in the world to come." God refused even Jacob to reveal the end. "Jacob sought to reveal the end to his children, but it was suddenly hidden from him."

The Ways of the Opposition.

The opposition began with the first appearance of Messianic leaders in the first century. It expressed itself in various ways: (1) Some denied the coming of the Messiah altogether, and thereby aimed at demolishing completely the whole structure of Messianic speculation; (2) others tried to accomplish the same purpose by maintaining that the Bible contains no Messianic references touching this last exile, and that there is no oral tradition for it; (3) others, while acknowledging the presence of such Messianic prophecies in the Bible, insisted that they are undecipherable and purposely hidden; (4) and still others declared that Redemption is contingent entirely upon repentance, and that there can therefore be no set time for Redemption.

Unequivocal Denial of Messianic Belief.

1. The most outspoken and fearless representative of the first group whose clear and unequivocal denial of the entire Messianic belief as it concerned the future startled even those who were opposed to Messianic calculations, was the Amora Hillel. He declared: "The Jews have no Messiah to expect, for they have already consumed him in the days of Hezekiah." R. Joseph, who in this matter undoubtedly represented the prevalent Rabbinic view of his day, prayed that God might forgive Hillel for entertaining such erroneous views. Hillel was probably driven to take this radical position by the intense Christian polemics of his day. The Testament writers, the apostolic fathers and the church fathers of the first centuries, was to "Christianize" the Bible, and the Rabbis were constantly engaged in opposing their views.

The brave exponent of this radical view remained, however, an almost solitary figure in his age and in many

subsequent ages. The people did not accept his view, nor did their leaders. The belief in the Messiah was all too desperately needed in their sad and troubled lives. It was their one hope and mainstay.

Attempts to Locate Allusions.

2. One of the earliest representatives of the second group was the Tanna R. Nathan. R. Nathan forcibly contends here that all attempts which have been made by his colleagues and predecessors to locate Messianic allusions in Sacred Writ are futile, as all such allusions refer to events which have already taken place.

R. Nathan, too, had few followers. In the Middle Ages we shall see his position strongly championed by Moses ibn Gikatilla, Hayyim Galipapa, certain Karaite leaders, and, at times, by ibn Ezra and Joseph Albo, but his position was never popular, and for the same reason which militated against the acceptance of Hillel's viewpoint. The people needed the Messianic faith, and it also needed and desired Biblical authority and divine sanction for it.

"The Things Known to God Alone."

3. As belonging to this third group, which maintained that, regardless of whether there are future Messianic prophecies in the Bible or not, the time of the end is hidden intentionally and by the will of God, may be mentioned the following Baraita: "Seven things are hidden from men—(1) the day of death, (2) the day of consolation (resurrection), (3) retribution, (4) what is in the heart of one's neighbor, (5) whence one's livelihood will come, (6) when the kingdom of David will be restored, and (7) when the guilty kingdom (Rome) will be destroyed. These things are known to God alone."

We have seen that in Christian circles this view was expressed as early as the first century by the author of the Acts of the Apostles: "When they therefore were come together, they asked of him, saying, Lord, wilt thou at this time restore again the kingdom of Israel? And he said unto them, it is not for you to know the 'times' or the 'seasons,' which the Father hath put in his own power."

"If Israel Will Repent."

4. Of the fourth group, the most prominent spokesman is R. Eliezer, pupil of Yohanan ben Zakkai. His famous disputation with R. Joshua is symptomatic of the bitter controversy which was to rage clear down the ages. "R. Eliezer said: 'If Israel

will repent they will be redeemed; if not, they will not be redeemed.' Rabbi Joshua replied: 'If Israel will repent, they will be redeemed; if not, God will raise over them a king whose decrees will be as severe as those of Haman. Then Israel will repent.' Rabbi Eliezer said: "Only is Israel will repent will they be redeemed, as it is written," "Return, ye backsliding children, and I will heal your backsliding." R. Joshua replied: 'Has it not also been declared "Ye were sold for naught, and ye shall be redeemed without money?" Ye were sold for naught, that is, for idolatry, and ye shall be redeemed without money, that is, without repentance and good deeds. 'R. Eliezer replied to R. Joshua': Has it not also been declared, 'Return unto me, and I will return unto you?' R. Joshua replied: 'Has it not also been declared, "For I am a Lord unto you and I will take you one of a city and two of a family and I will you to Zion."'" R. Eliezer made answer: 'Has it not also been declared, "Through repentance and quietude shal ye be redeemed."'" R. Joshua replied: 'Has it not already been declared, "Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, and his Holy One, to him also who is despised of men, to him who is abhorred of nations, to a servant of rulers, kings shall see and arise, and princes, and they shall prostrate themselves because of the Lord who is faithful."'" 'R. Eliezer replied: 'Has it not already been declared, 'If thou wilt return, O Israel, said the Lord, then wilt thou return unto me.'" 'Then Rabbi Joshua made answer, 'Hath it not already been declared, "And I heard the man clothed in linen who was above the waters of the river, when he lifted up his right hand and his left hand unto heaven and swore by Him who liveth forever, that it shall be for a time, times, and a half, and when they have made an end of breaking in pieces the power of the holy people, all these things shall be finished.'" 'Then R. Eliezer was silent.

One wonders whether R. Eliezer's silence was due to weariness or acquiescence. Certainly R. Eliezer's voice was not silent in the succeeding ages. This prolonged debate is not without its significance. It is a struggle between the ethical conception of the Messiah idea and the purely empirical and physical one. The portentous array of Biblical data marshaled by the opposing sides is evidence of the earnestness with which they searched Sacred Writ for confirmation of their views.

MESSIANIC SPECULATION IN
ISRAEL, by Dr. Abba Hillel Silver.
Macmillan. \$3.50.

With the modesty of a true scholar Dr. Silver presents his *Messianic Speculation in Israel*, or rather, *A History of Messianic Speculation in Israel*, wherein, well within the limits of three hundred pages, he unfolds the history of a hope for Redemption that Israel clung to throughout the ages as the drowning man might cling to the proverbially unredeeming straw.

The book is divided into: Messianic Calculation, from the First through the Seventeenth Centuries; Opposition to Messianic Calculation; and the better part of the book is, naturally, devoted to the Messianic Calculation and the Calculators. In a very compact, though lucid, style Dr. Silver reviews the persistent and pathetic efforts of the oppressed Jews throughout the Diaspora to interpret their suffering as being the birth-pains, as it were, of the coming of the Messiah and the final Redemption.

A multitude of Rabbis and Teachers are presented, in historical order, with their glowing claims to have wrested from the Bible, especially Daniel, or through Gematria, acrostics, anagrams, and star-gazing, the exact or approximate date of the Millenium. And all the pseudo-Messiahs of these seventeen centuries of Jewish History, from Moses of Crete down to Shabbati Zwi, are quickly yet sympathetically reviewed and their effects upon the Messiah-awaiting Israel noted.

With the austere dignity of a writer of history, Dr. Silver introduces, each in turn, the various calculators and the basis of their revealing calculations. And without even a flicker of a smile Dr. Silver writes, for instance, when introducing the bold Abraham bar Hiyya and his method of determining with exactitude the arrival of the Messiah:

"The world was created solely for the sake of Israel. Every cycle in the Creation story, therefore, is symbolic and prophetic of the history of Israel. The Creation week signifies that the world will last 6000 years, the seventh being the Millennial Sabbath. Each Creation day points to 1000 years of the world's cycle; for a day in the sight of God is 1000 years, or to be exact, 857 1-7 years, for it is written, 'For a thousand years are in Thy sight as yesterday when it is past plus a watch in the night.' A watch in the night is equal to a third of a night or four hours. A day of God is therefore equal to 6-7 of 1000 years, or 857 1-7, and the seven days of Creation equal 6000 years."

Dr. Silver is fully aware that he is writing history and not an interpreta-

tion of history, and he therefore presents his material, heavily documented and fortified with authority, in the detached and unprejudiced manner befitting his subject.

In his Foreword, however, Dr. Silver states that "The Jew never forgot, even when others did not cause him to remember, his exile"—a statement that his own book does not seem to support. The Messianic hope was born in despair and nurtured in misery. No sooner was the burden of the Jew lightened in exile than he loosed his grip on vague hopes and remote calculations, and his awareness of the exile was dulled in the lush warmth of favorable conditions. Dr. Silver himself states that "As a result of the favorable social, economic and cultural conditions enjoyed by Polish Jewry, Messianism is little in evidence in Poland up to the seventeenth century, and no pseudo-Messiah hails from that country" (p. 156). But Northern Africa "became a stronghold of Shabbatian sentiment as a result of the unfortunate political conditions which prevailed there in the latter half of the seventeenth century" (p. 161). When the oppressions of the Jew were very great, even such a lucid thinker as Maimonides became convinced "that these persecutions were the birth-throes of Messianic times." Dr. Silver's explanation why "From the middle of the fourteenth century to the close of the fifteenth, a period of almost 150 years, we have very few Messianic calculations" seems to me insufficient. "The failure of the Messiah to appear around the year 1358, so confidently predicted by outstanding leaders," could hardly have been such "a terrible blow to the Messianic speculators," as to discourage them for nearly 150 years. Jews are not made that way. Did the failure of the numerous calculations of the sixteenth century dampen the enthusiasm of the seventeenth? Ignorance and persecution, and an indomitable

will to survive—these kept the Messianic hope alive, and these undoubtedly, as long as they will last, will keep the calculators active, no matter what new Methodology they may invent to suit their times.

Dr. Silver's book makes no popular reading, and it was apparently not intended for such. But to the student of Jewish History, and especially to the student of Religious History, it should prove a very valuable book for its authenticity, conciseness, and excellence of presentation.

Yossef Gaer.

JEWISH FORUM

A History of Messianic Speculation in Israel,
by Abba Hillel Silver.
(The Macmillan Co.)

Dr. Silver has performed a tremendous labor in gathering the exhaustive material of his thesis. Israel has suffered from the first, and periods of suffering readily arouse Messianic hopes. Hence that type of speculation has always been a great factor in Jewish thought. Practically every Jewish writer from the first to the seventeenth centuries has expressed his conception of the Messiah or an estimate of his probable date of arrival. Many a Christian writer too—since the later faith ever took its apocalyptic cues from the Jews—attempted similar speculations. All years ending in three naughts, whether by Jewish or Christian reckoning, were made horrendous by mad calculations of the first or second comings. Particular years, such as 1648 (the end of the Thirty Years' War) were even more profoundly marked by such yearnings.

The reader may grow involved in the mathematical mazes scattered through this book. By Gematrias, generally derived out of the Book of Daniel, the philosophers used the numerical values of letters to establish the exact time of the Messiah's advent. At first the years were made few, resulting in disappointments even in the lifetimes of the prognosticators; later prophecies were extended over a thousand years. The use of Gematria was an advantage the Jewish

Sunday School Times
Jan 5 - 1929

A History of Messianic Speculation in Israel. By Abba Hillel Silver, D.D. (The Macmillan Co., New York, \$3.50.) Dr. Silver, as rabbi in Cleveland of the largest liberal Jewish congregation in America and as a leading Zionist in spite of his reform associations, feels deeply the sorrows of his people and has brought together here the long story of their speculations as to the time of their deliverance. His treatment wonderfully illustrates the craving of the human mind to know the future. Parallel with Christian studies to learn the time of Christ's second coming and of the end of the age has been the periodical intense striving of Jews to discover when the Messiah and especially the Messianic age would come. This desire arose not alone from curiosity but was intensified by the sufferings of the Jews. Their successive generations longed for the relief of a new age with a passionate yearning the more they were compelled to undergo the scorn and insults of the Gentiles.

The great events of European and Asiatic history touched the Jews with painful interest and intensified the Messianic hope. Jews could not live through the Maccabean wars, the conflict with Rome, the ruin of the Temple and of Jerusalem, the uprising under Bar Kochba, the fall of Rome, the coming of Islam, the Crusades, and all the mighty changes since then without being drawn with ever recurrent pathetic yearning for the dawn of the better day. Hence their continued straining of mind and heart to discover the future of Israel.

One is impressed by the book with the vast difference between Jews and the heathen. The heathen have no such definite looking into the future, but the Jews stand forth as the people of the Book. The minds of many rabbis were saturated with the Scriptures, albeit they looked upon them with eyes shut to the truth of a personal Messiah who had already come. They had glimpses of a true world order and longed for its consummation. The whole story is an amazing recital of how the Jews waited from age to age for the Messianic day and of the number of scholars who sought the key to the future in the prophecies of Daniel. The author divides the story of Messianic Calculation into seven periods down to the close of the seventeenth century. Part Two reveals quite as amazing an Opposition to Messianic Calculation, while Part Three considers the methods by which Jewish scholarship sought to unravel the great mystery.

Poor, fallen Israel! Her day of suffering has been prolonged because her teachers refused their only hope, the Lord Jesus Christ. Every page of the work gives sad evidence of this blindness. They could not and cannot interpret the predictions of the future by astrology or cabala. Not having the Spirit, they "stumble at noonday as in the night."

שנים, בוורכולנסק, אחרי הטיפוס, התחילו פניה להיות כאשר הם עתה.

ואני עונה לה את אשר עניתי בשנתי:

— חסר כסף.

אינה מאמינה:

— הלא גם לה הוספתי... ובכלל: אפשר היה לחכות עד אשר יגיע.

הפעם לא אוכל להתאפק כאשר עשיתי אז בשנתי. שד הכעס והעלבון תופס אותי בערפי, גורף אותי, דוחף אותי במורד. לבי הולם הלומות חזקות ומהירות, כאילו קפצתי בעינים עצומות לתוך תהום רבת.

בכל זאת הנני קר... קר יותר ויותר... והיא חורת, וכאשר החילותי לחייך חורו עוד יותר פניה. אני אומר בשקט:

— פעם, בחצות הלילה, שתיתי לכבוד החיים. ובו בלילה הייתי האופן הרביעי לעגלה... הרביעי — לא החמישי! אבל כל האופנים לא הצליחו והעגלה במקומה עמדה... אך-מה! אינה זוהי. אינה אומרת מלה.

(עוד יבוא)

ביבריוגרפיה

ספר לימוד לתני נגינה בלי עזרת מורה (באידיש) מאת תהון יצחק דוד אלפרוביץ.

הספר מכיל קורס של התיאוריה האלימנטרית המשמשת יסוד למור סיקה. ובמובן, ספר כזה ישנו בכל השפות של העמים בני התרבות. הוא נועד בעיקר בשביל תלמידיו בתי הספר לנגינה, לשנת למודם הראשונה. אך לא מובן לגמרי מה שקרא המחבר לספרו בשם „זעלבסטלערער“. אטו משום שנכתב ביהודית?... כי הרי טעות גדולה הוא לחשוב, שאפשר ללמוד מוסיקה, ובפרט זמרה (סולפג'יה), ע"י ספרים, או בחליפות מכתבים (בנסיונות שנעשו) מכלי שיהיה צורך במורה. כי אינו דומה למור המוסיקה לשאר תלמידים. פה הלא נחוצה בעיקר התרשמות האוזן, ואם התרשמות כזו איננה אז כל ההסברים והדוגמאות אינם אלא דבר רים בשלים וללא כל תועלת... כי מה הם כללים יבשים, ערמילאים, בשעת שנתוצה פעולה חיה ומתמידה?!

בנוגע לעצם הספר, סובר אני, כי טוב היה עושה המחבר אלמלי היה מתרגם בצורתו איזה ספר ממין זה מן הספרים הלועזיים, שמתברר ריחם הם מוסיקאים גדולים וגם תיאורטיקנים מובהקים (כמו ספר התיאוריה של קוביריוס ברוסית, או אותו הספר של ברנדסקי בפולנית). בספרים הללו יש שיטה קבועה ומוצקת, והקצור שבהם הוא מועט המת זיק את המרובה.

אולם המחבר בחר לו את הסגנון של מורה תלמידיו (אולי כדי ללמד זכות על השם של הספר?) והולך לא שמר על הסדר כל צרכו, וגם האריך במקום שראוי לקצר, ולחישך.

בחלק „רווחים“ (אינטרוולים) סתם המחבר ולא פירש, מה הם האמצעים שעל ידם אפשר יהיה להגדיר את סוג הרווח: הקטן הוא, גדול או מוגדל?

בחלק הסולמות, שמקומו יכירנו ל פ נ י ה „אינטרוולים“, לא נתן המחבר את סדר הסולמות המו'ורים והמינוריים במלואם (ולא את האורפז'יה). נעדרת ג"כ הקלסיפיקציה של ה „אינטרוולים“ לסוגיהם בששת שני הסולמות המקבילים.

ביאור הקונסוננסים והדיסוננסים יצא אצלו כרוך ביחד עם ביאור ה „אינטרוולים“, בעוד שכל אחד מהם צריך היה להפוס מקום מיוחד. כי הרי יש גם סדר „התרת הדיסוננסים“ — מה שחסר אצל המחבר.

יש גם מקומות שהמחבר לא דק — במחילה מכבודו. הנה הוא מכאר (בדף מ"ט) את המעם של קביעת הסולם „ג'דור“ אחרי „צ'דור“ בזה, שהוא דומה בסדר המונים שלו ל „צ'דור“. ואין הדבר כן. המעם הנכון הוא מפני שחתו: „ג“ הוא תחלתו של ה „מינור“ השני של הסולם: „צ'דור“, וד"ל.

השערתו בדבר קריאת הסולם החזני בשם: „פרייגיש“, שהוא, לפי דעתו, משום שהוא חפשי (פרייגיש — פריי?) תמימה היא יותר מדאי. באמת הוא נקרא: „פרייגיש“ מפני שהמדרגה החמישית (הדומיננטה) של הסולם המינורי, אשר עליה נבנה ה „פרייגיש“, היא המדרגה השלישית (המדיאנטה) של הסולם המו'ורי, שממנה מתחיל הסוג הפרייגיש, כידוע.

ובשלתי הדף ההוא מכנה המחבר לטרציה: „ע'גיס“ בשם: „איבער-מעסיגע“, בשעה שאיננה אלא „גדולה“... אולי פליטת הקולמוס היא. אעפ"כ ראוי המחבר לשבת על עבודתו, כי ספרו יוכל לשמש ספרי עזר בבתי-הספר לנגינה, ששפת ההוראה שלהם היא אידיש.

י. ב. י. א. ל. ס. י.

* * *

נוח לי לשכב בעינים עצומות, להתנדר נדנוד קל ורך ולהר גיש את עצמי נישא בתוך זרם כה רחב, כה שקט. לשם, למרחקים, ישא אותי... וסביב לי מנגינה. אינני יודע מנין באים אלי הצליל לם ואינני רואה לזה. לי נדמה שהם מלויים אותי, שטים אתי יחד במורד. אולי הם הם אותו זרם שקט אשר בתוכו אני נשא? איני יודע מתי התחילו, איני יודע מתי יחדלו. ואין לי צורך לדעת. ואם לא יחדלו כלל — לא איכפת לי... אך בין צלילי הנחילות התערבו קולות חוקים, רועשים, הלומות כבדות, נמוכות, שקולן כקול גלגלי הרכבת. ואמנם, באה רכבת. אין אני שט לכל מקום. אין אני מש ממקומי. אני יושב בתחנה גדולה ומסתכל במרוצת רכבות ארוכות, ארוכות מאד. קרונות לעשרות ולמאות עוברים לפני במהירות הבזק. ואני רואה הכל. עיני מהירות וחדות כעיני העובר. כל אשנב בכל קרון מגלה לפני תמונות מן החיים. אני רואה שרצבא לבוש בגדי-שרד מעין הכסף ומרוכס בכפתורי זהב. הנה הוא מעקם את שפתיו ומשפשף את חטמו באי-רצון — הוא מצא כתם קטן של שומן על מכנסיו המבריקים; אני רואה אשה צעירה ותינוק בוכה בזרועותיה; אני רואה בהן בעל שערות ארוכות פרועות, בלתי-חפופות מכבר, מלאות חטטים לבנים; אני רואה יהודי זקן, חור כסיד, אני רואה את העורקים הדקים, הכחור לים, הבולטים על מצחו הסר-הדרם; אני רואה הכל...

ואני רואה את זינה — היא מציצה מבעד לאחד האשנבים. היא לא נשתנתה. מראה פניה כלפני תשעה חדשים, עת ראיתה בפעם האחרונה בברן. עלי להגיד לה דבר. עלי לגמור את שיחתנו אז. אבל הרכבת הזאת עוברת מבלי לעמוד — כמו גם כל שאר הרכבות. תחנה מיוחדת במינה: נתנה פקודה שכל רכבת לא תע מור בה. מחכים לביאת הקיסר... אבל לי אי-אפשר לחכות עוד. מה לי הקיסר! אראנו בפעם אחרת!... אני רץ אחרי הקרונות המתרחקים מהתחנה — כל פקירי התחנה ושוטריה נזעקו אחרי. הם הושבים כי בדעתי להפיל את עצמי תחת גלגלי הרכבת... שור טים! אני נאחו בתרקייעי-הברזל המתבלטים מאחורי הקרון האחרון ונשאר תלוי בהם. הרכבת מחישה את מרוצתה, היא מרלגת על ההרים, היא טסה כנף מעל לתהומות, ראשי הולך סחרחר, צפרים מפגרות, אין ביכלתן להדביקנו. יערות, נקבות, גשרים. אין לי כל ספק שהיא רוצה להשליכני מעליה כאשר ישליך סוספרא את רוכבו הראשון. אך לשוא כל מאמציה! ידי התופסות בתרקייעי-הברזל לא תרפינה, כי ברזל גם הן. ארץ הולכת וארץ באה. אני לועג לשגעונת. אני דופק על גבה דפיקה ידידותית. מעודי לא הרגשתי את עצמי כה רענן, כה חזק, כה בטוח בעצמי. כמו ברגע זה כשאני תלוי באויר ואוחז בתרקייעי-הברזל אשר בקב הרכבת. לבסוף עמדה בכל זאת בברן. פה עליה לרדת. אני הולך אחריה. פסיעותיה אטיות, גבה מתכופף — כמראה חולה מראה. אבל היא איננה חולה. זה ידוע לי. אני הולך אחריה ברחוק מקום קצת, ואינני מתקרב — קשה לי לראותה מקרוב. האם זוהי זינה? ואולי אני טועה וזוהי באמת לא זינה? רגע קטן הייתי בפחד. אחר כך צחקתי. איך לא אדע? האני לא אדע? בכניסה לביתה עמדתי והתאמצתי להעלות על דעתי את אשר עלי להגיד לה. לעזאזל, לא אוכל להעלות!

היא כל כך שמחה לראותי. וגם אני שמחתי, אם כי ידעתי מראש כל אשר יקרה פה. היא ספרה לי על שלשת השנים אשר עברו עליה מעת בריחתנו מגלות סיביר. גם זה ידוע לי מכבר. ורשם לי כאילו היתה לנו פעם, בעבר, אותה שיחה עצמה באותו חדר עצמו באותה עיר ברן עצמה. אך אחת היא לי, נגזר שהדברים ישונו... היא לומדת רפואה. אמה מתה, השאירה לה מעט כסף. גם אחיה מאוידסה תומך בה. עוד שנה לה ללמד. היא מאושרת שהציגה מטרה לנפשה. ובכלל, שתעמוד ברשות עצמה, שתעבוד את עבודתה. היא בטוחה בכוהותיה ובהצלחתה במקצועה.

שנינו מחשים. והנה היא פולטת גם זאת:

— כן, היא תגמור, היא תעבוד — אבל למה לה כל זה?

ואני אומר בלבי כאשר אמרתי גם אז: „זינה העלובה! הווא הריק את נפשה... היא לא נולדה להיות כוננת — החיים כנודו בה!...“

היא יושבת עצובה, תפוסה במחשבותיה.

בקול נמוך, בהתאמצות, היא שואלת את שאלתה — למה סרבתי לנסוע איתה יחד? למה נשאיתי בשנתי?

אני רואה את גזה המתכופף, את פניה העיפים, הדחיים, את רשת הקמטים הדקיקים מסביב לעיניה, את שערותיה ההולכות וקלושות, שעוד תתאמץ לכלכל בהן מגדל השחת הלוהט — אותו המגדל הדרוש חציר רענן וקרני-שמש חמות — וקשה לי להתרגל לרעיון כי זוהי אותה גברת זומרפלד, אותה הנערה הצעירה, הסר ערת, אשר אתה טילתי בשדות קרינסק... התגלגלנו בהשש, אספנו פרחים... החיים הלכו... הלכו ואינם! קר לי... עוד לפני שלש

הגורם הדמוקרטי בתולדות ישראל (אנגלית) מאת ד"ר אבא הלל סילוור. הוצאת "בלוך", ניו-יורק 1928.

החבורה כוללת שני מאמרים, והשם הרשום מלמעלה באמת הולם רק את הפרק הראשון. בו משתדל המחבר להוכיח, שבעם ישראל השתחררה תמיד הדמוקרטיה והיא נלחמה בהצלחה כנגד הנסיגות לתבוא את העם בעול מלכות ושרים. התחילה אומתנו מתו מדבר, שאין הם עשויים לתת מקום לשלטון ביורוקרטי. הראש והמפקד והמחוקק הוא אבי המשפחה או זקן השבט, ואפילו החיים הדתיים עוברים בגבול המשפחה, ואבי המשפחה הוא גם כהן-הראש. ומשחרלו בני ישראל להיות נודדי מדבר ונתישבו ישיבת הרבות בארץ כנען, לא חדלו מלאהוב את הדרור והוספו לתחזוק בזכות שלטונם החפשי של העם על עצמו ע"י בחירת מושליו ושופטיו מקרבנו לפי צורך השעה ולפי מה שהנבחרים זכו לכך ע"י תכור נותיהם וזכויותיהם בפני בני עמם. וכשהגיעו במסבות הזמנים לידו בחירת מלך, הנה ידועה ההתנגדות לכך מצד נביא הדור, שמואל, וכל אשר הזהיר את העם על המלוכה ומנהגיה הרעים והסכנות הכרוכות בה לשלום העם וחופשיתו. ואעפ"י שלא נשמע ישראל לנביאו ותקים עליו מלך, הנה היה מצבו של המלך בישראל אחר מאשר מצבו המלכים בקרב העמים האחרים מן התקופה הזו. מעולם לא ניתן למלך בישראל כבוד אלהים, כאשר נתנו עמים אחרים למלכיהם, ואדרבא המלך בישראל היה ככל המון העם, נכנע וכפוף למצוות אלהים ותורתו ולתוכחת הנביאים, המדברים בשם ד'. שבתו של המלך היה, כי "עשה את הטוב בעיני אלהים", ולכל מלך קם נביא, אשר הוכיחו על פניו בסורו מדרכי אלהים ולפעמים גם קרע את מלכותו ממנו, או המעיט את מלכותו בעונש על מעשיו הרעים — כאשר קרה לשאול, לרחבעם ולכמה ממלכי יהודה וישראל בזמנים המאוחרים. מעולם לא דבר חכם ופילוסוף או כהן ומורה ממונות העולם אל מלכו, כאשר דברו נביאי ישראל אל מלכיהם. והמסורת הזו הלכה והתפתחה בתולדות ישראל ועברה מנביאי אים לאנשי כנסת הגדולה ומאנשי כנסת הגדולה לפרושים ואל מורי העם ומדריכיו בכל התקופות הבאות, והיו יסוד ועיקר גדול ביהדות עד ימינו אלה. אין אצלנו גם היום כהגהיהדת ונשיאות במובן שיש למונחים אלה אצל עמים אחרים, כי כל איש מישראל ראוי שחנתן התורה על ידו כמו משה, וכל איש מישראל מחויב לדעת את תורתנו, ומצוותיה ומוסמך לקיים אותם בפועל ולהעביר כל טכס דתי עד כמה שהוא יודע את התורה ומצוותיה. ע"כ היו היהודים העם הראשון בתבל, אשר יסד את החינוך של העם על בסיס רחב ובהקף גדול מאד, לילדים ולגדולים, בבתי ספר וכבתי מדרש, ועוד בימי ראשונות התנאים היתה אצלנו רשת של בתי ספר לעם פרושה על פני כל הארץ, "מזן עד באר שבע". אמנם אחרי החורבן נתגלו סימני התנוונות גם בששת הפרקים והיא התחילה סרה מדרך הדמוקרטיה ומתכווצת לתוך חוגים מצומצמים של מלומדים, אשר שאפו לפרוש שלטונם על העם. אך אז התעוררו מפעם לפעם מדידות בקרב העם כנגד שאיפה זו ואחת מאלה היתה הפולמוס של הקראים. ובזמנים האחרונים היתה גם ה"ת"ס"ד"ו מרד כזה בלפי התנאים הנוכחיים על העם הפשוט והיא הצהירה שוב על העיקר של הדמוקרטיה ביהדות והניחה ליסוד-מוסד, שכל איש יהודי שווה בערכו הלאומי והדתי.

עד כאן — מחקר מדעי. יש בו הרבה אמתיות ויש בו גם די פגמים, הניתנים להחקת הבקורת, ולתהירה רבה תחת בננינו. אבל מכאן ואילך — וזהו הפרק השני של החבורה — מתחילה כבר פובליציסטיקה. המחבר מתאמץ לבסס על היסוד ההיסטורי הזה את ה"ת"ס"ד"ו ב"ר"י, או ה"ר"י פ"ו מ"ה, שהוא עובד לה. לדעתו לא באה היהדות הליברלית אלא להמשיך את המסורת הנשגבה של הנביאים והפרושים. האופי הדמוקרטי של היהדות מיוסד בעיקר על רעיון ה"ב"ר"י, שנכרתה בין ישראל ואלהיו להיות נושא האידאליזם והיעודים האנושיים הגדולים בעולם. הברית נכרתה את כל איש מישראל, את כל ה"נצבים היום לפני האלהים, ראשיכם, שבטיכם, זקניכם ושומריכם, — טפכם ונשיכם, והגר הגר בקרבכם, מחוטב עציך ועד שואב מים" — ו"לא רק עמכם היום אני כורת את הברית והשבועה הזאת, כי אם את אשר ישנו פה היום פה לפני האלהים ואת אשר איננו פה היום" — ועל התנאי הזה הושמנו לעם; ורעיון זה של בריתנו עם האלהים ו"ת"ס"ד"ו בתור נושא דברו ויעודיו אינו חדל מלהיות בלב איש ישראל, והוא המהותי והנותן לו קיום עד היום הזה. המחבר מתקף בדברים נמרצים את הכופרים ברעיון "התעודה". גם אחד העם עצמו האמין סוף כל סוף בתעודה ולא יכול להשלים עם הרעיון שבתכלית הפעולה הציונית נחית רק עם קטן בקצה אסיה. הניתן למשתק בידו תקיפי העולם. הוא דרש את האיגרא לפום צערא, שכן לא יתכן כי אלפי שנות גלות וענווים לא יהיו להם אלא שלומים אלה של גוי קטן וממלכת שפלה. האידואל של הציונות קשור אצלו עם האידואל ההיסטורי של היהדות להיות אור לגוים, וע"כ חכה אחד העם לתשועת ישראל שתבוא ע"י נביאים דווקא, ולא ע"י דיפלומ

מטים. והאם אין זה רעיון ה"תעודה" בעצם שהרו והתעלותו? אמנם קלקלו מיסדי תורת ה"תעודה" בתקופתנו, שקשרו את התורה הזאת עם הכפירה הלאומית; אך בשביל זה לא נפסלת התורה עצמה. היהדות, לפי הקונצפציה של רעיון התעודה האמיתי והנכון, היא אידואל אנושית ולאומית כאחת: היא שומרת על הלאום לשם האנושות ומפעילה את האידואלים של האנושות בתוך האידואלים של הלאום. זו היתה הדרך הישרה של הפרושים, לעומת דרכם של הצדוקים — שהיו לה חרבה מהלכים בה גם בתקופות המאוחרות וישנם לה גם היום — ששאפו להפשיט מאתנו את לבוש הנבואה ולעשותנו עם תילונו "בכל העמים"; ולעומת הנוצרים הראשונים — אשר גם לדעותיהם היו ויש יורשים בקרבנו עוד גם היום הזה — שמעו לחשוב כי "מלכות השמים" כ"ר הגיעה לעולם ואין עוד צורך בשמירת קיומו של העם, הנזשא את האידואלים של מלכות זו. מעות זו טעתה גם היהדות הליברלית כראותה את התחדשות העולם אחרי המהפכה הצרפתית הגדולה בתור ק"ן העולם הישן והתחלת מלכות שמים בעולם; והיא היתה נכונה להזניח את הלאומיות לשם האנושות. היא קראה אז לנו להיות החלוצים בעזיבת עציבי הלאומיות וביצירת "משפחת האדם" הגדולה והבטיחה לנו שאנחנו נהיה גם כזה, "גם לגוים" ויתר העמים ימחרו ללכת אחרינו. אך הם לא הלכו אחרינו. ואותם היהודים שהרימו את ה"גם" הזה נשקעו מחר בווהמת הטמיעה ואבדו לנו לנצח. גם אחרי מלחמת העולם הגדולה שבוינו צמחה ההזיה הזו של "מלכות שמים שכבר באה". והיו חזיון רגיל אחרי כל זעזועים עמוקים העוברים על האנושות. ויש גם היום בקרבנו אנשים, האומרים שכבר נתקיימה תעודתנו בין העמים ושוב אין לנו צורך בשמירת קיומנו הלאומי. אולם היהדות הליברלית (היה צורך לומר: ה"צ"ר"ה, המעטה עוד באנשים, אך לא אמר זאת...) דעתה פבוכה עליו, והיא יודעת שעוד שנים ויובלות יעברו בטרם ש"תעודתנו" ההיסטורית תמלא ואותה הברית שכרת אלהים עמנו תגיע לתכליתה. לפיכך הם רוצים לשמור על קיום הלאום ולקשר מחדש קשר של קיומא את האידואלים האנושיים אל האידואלים הלאומיים המיוסדים על הדת, הלשון והתרבות ו"הארץ".

כזה הוא מהלך מחשבותיו של מחברנו בתמצית מן התמצית ומה יבין הקורא, שחבורת קטנה זו בת מ"ג דפים מלאה באמת רעיונות ועיונים, אשר אם תסכים או לא תסכים לכולם, לרובם או למקצתם, ראויים הם שיאמרו ושידגו בהם. ויחד עם זה יש לחבורה זו גם חשיבות צבורית כזה שהיא מראה לנו את הרוחות החדשות המנשבות במחנה הרפורמונים, שאינם רוצים לזחות את היהדות הליברלית עם התבוללות וכפירה לאומית. אכן דעתנו על החזיון הזה קבוע: כל כמה ש"היהדות הליברלית" היא זו שהתווה לה דרכיה ע"י מיסדיה בעבר ומנהיגיה בהווה, הרי היא מובילה ב"ה"כ"ר אל התבוללות והכפירה תלאויות מות; וכל כמה שהיא מתקוממת כנגד המעל הזה, כבר היא חדלה מלהיות "יהדות ליברלית" באותו המובן. שהרי אין השם הזה מכונן אל ל"ר ברליות ביחס למנהגים ומוסכים של הדת ואל הדת עצמה, אלא כוון ידוע בסילול דרכיה של האומה בגלותה. ואין כאן המקום להאריך.

ק. ר. א. ו. ת. י. ק.

נ. ת. ק. ב. ל. ב. מ. ע. ר. כ. ת.

ספר התורה והתלמוד, להבין אמרי בינה, מחקרי המשנה והתלמוד, דרשות ההלכה והאגדה, דבר דבור על אופניו בפשטא דקראי מסלותיהן ירומון, המדות שהתורה נדרשת בהן, מאת דוד גאלאמב, ברלין תרפ"ט. 176 + ש"ס"ה עמ' אוקטב גדול.

גולה ונכר, מחקר היסטוריו-סוציולוגי בשאלת גורלו של עם ישראל מימי קדם ועד הזמן הזה, מאת יחזקאל קויפמן. כרך ראשון, ספר ראשון. הוצאת "דבר" תל-אביב תרפ"ט. ח' + 256 עמ' אוקטב גדול.

מעשיות כתובות בידי לוי קיפנים ומצוירות ע"י נ. גוטמאן: (א) שלשת הדובים; (ב) הזאב והעז; (ג) צליל לחם; (ד) השועל והסנאית; (ה) בית הדב; (ו) השועל, הארנב והתרנגול; (ז) הלפת; (ח) עזה הנגחנית; (ט) התרנגול והתרנגולת; (י) טוב ורע. כל חוברת מן ח' עד י"ב עמודים. 8. הוצאת "דבר" תל-אביב תרפ"ט.

תחיית לאומנו, דרשות לאומיות, מאת מתת' יחזקאל גוטמאן, רב בליאובה, דיווה (ברומניה) 1928 — 20 עמ' 8.

יהודה וירשביאק, מעל גדות הוויסלה (מסות, מאמרים, זכריו נות), הוצאת "מקור", וורשה תרפ"ט. 128 עמ' 16.

הרב ישעיה ולומניק, לעקסיקאן פון אידישע חכמות (גוטע ווערטער פון קלוגע אידן). ערשטער טייל, ווארשע 1929 — 72 עמ' 8.

וויקטור הוגו, עלובי החיים, תרגום יעקב שטיינברג, הוצאת "אמנות" תל-אביב תרפ"ט.

All correspondence to the Editor and the Administration to be addressed to: 77, Great Russell Street, LONDON, W. C. 1

Imp. d'Art Voltaire. O. Zeluk, Directeur, 34, r. Ficher, Paris (9*).

Le Gérant: Dr Léon Filderman

Messianic Speculations in Israel.

By ABBA HILLEL SILVER. Cloth, 12mo. Probable price, \$3.50.

"Messianic Speculations in Israel" is a remarkable book for range of study. There is not a waste word in it and it covers fully and intelligently that strange historical phenomenon, the persistence of the messianic hope among the Jews and the repeated appearances of men who claimed the messiahship.

The book dwells in detail upon the amazing technique which was employed through the centuries in "Calculating the End" and the important Messianic movements which frequently resulted from such calculations.

It contains important contributions which are not merely of interest to men concerned with the history of Jewish thought. We are discovering that the Jews were frequently a factor in what went on in Christian thought in the Middle Ages. The periodic outbreaks of apocalyptic millenarianism in Christian circles are many times traceable, in part at least, to contemporary Jewish origins.

Dr. Silver presents the evidence to show that according to existing Jewish chronology at the time of Jesus' ministry the near approach of the year 5000 threw all Palestine into the same universal seething restlessness that turned Europe, as the year 1000 A.D. approached, into a cauldron of excited anticipation of the world's end. Recognition of the fact that "a situation and not a theory" confronted Jesus is basic in Dr. Silver's judgment and supplies the touchstone for a true understanding of Jesus' whole career.

SILVER DESCRIBES TIME OF JESUS IN BOOK ON MESSIAH

**Calls Christ Mystic, Not
Moralist, Who Sought
to Free Men From
Judgment.**

A radical departure from the old Messianic theories is presented by Rabbi A. H. Silver of the Temple in his "Messianic Speculation in Israel," just published by the Macmillan Co. of New York.

"Jesus' essential mission was apocalyptic, not prophetic," he asserts. "He was more of a mystic than a moralist. His impassioned concern was not to reconstruct society but to save it from the winnowing and retributive judgment which was imminent in the van of the approaching millennium. He sought to save men from the birth throes of Messianic times."

Dr. Silver discusses the Messianic hopes, aspirations and teachings of his people for the first seventeen centuries of the Christian era. How these Jewish hopes influenced both Jewish and Christian thought throughout the centuries is considered in detail.

Based on Thesis.

The nucleus of the book is the doctorate thesis which the author presented to the faculty of Hebrew Union college, Cincinnati, in 1925 when that school honored him with a doctor's degree. The original thesis was enlarged and revised.

The mission and message of Jesus is viewed in the light of Jewish opinion in his day, which Rabbi Silver says "universally held that the year 5000 in the Creation Calendar" would usher in the "sixth millennium."

"It seems likely, therefore," he writes, "that in the minds of the people the millennium was to begin around the year 30 C. E." (Christian era).

Commenting on the much discussed theological problem of the relation of the Messiah to the millennium he writes, "Be it remembered that it is not the Messiah who brings about the millennium; it is the advent of the millennium which carries along with it the Messiah and his appointed activities. The Messiah was expected around the second quarter of the first century C. E. (Christian era), because the millennium was at hand. Prior to that time he was not expected, because according to the chronology of that day the millennium was considerably removed.

A History of Messianic Speculation in Israel, from the First through the Seventeenth Centuries. By Abba Hillel Silver, D.D. (Toronto: The Macmillan Co. of Canada. Pp. 268. 1927. \$3.85.) This is the history of that faith in redemption embodied in the Jewish Messianic hope, ever failing of fulfilment, yet ever recurring. For the calculation of the Messiah's coming the cryptic texts of Daniel served as a starting-point. The calculations thus induced moved the whole nation at times. They even led to migrations of whole communities to the Holy Land in anticipation of the Messiah. Dr. Silver gives the complete story, interesting despite the unavoidable detail. It is especially valuable to the student of Christian history in showing how much in common contemporary Jewish hopes had with the periodic outbreaks of apocalyptic millenarianism in Christian circles. They both start from the same centre and the same view of Scripture; they use much the same methods of interpretation; they are one in their "philosophy" of history.

A History of Messianic Speculation in Israel, by Abba Hillel Silver, D.D.

The author is rabbi in Cleveland of the largest liberal congregation in America, and here presents a detailed study drawn from Hebrew literature over two thousand years. The Jewish expectation of a millennium bore scant reference to Revelation 20, but meant their political, earthly redemption-time when the sixth thousand years should round out earth's cycle as did the sixth day of creation. This era, more than the Messiah it will bring, has been their chief desire. They reckoned the fifth thousand instead of the fourth had about expired in Christ's day, and this fact rather than Roman persecutions excited them, the author says.

Thenceforth their hopes waxed and waned periodically with each world crisis: the fall of Rome, the Crusades and capture of Palestine, the Thirty Years War. Increase of racial suffering brought despair, and hence more intense study of prophecy to learn what Daniel meant by the end times, the 2300 years, the four kingdoms. Astrology, kabala, gematria, and other mystic tabulations were tried, but blindness had fallen on Israel and they never accepted New Testament teaching nor watched for Christ's return. The Jews were not united in hopes, some earnestly opposing such expectations or at least the setting of dates. This book might well be condensed, but it throws new light on the Chosen People.

259 pages. 8½x5½ inches. Macmillan Company, New York. \$3.50. H. E. S.

CALCULATIONS about the exact time of the coming Messiah have always fascinated students of religion. Dr. Silver, in *A History of Messianic Speculation in Israel* (Macmillan, \$3.50), has attempted to analyze these calculations, their technique, to point to their historic consequences, disclose the consistent opposition to them throughout the centuries. In doing so, the author has made many interesting comments on the life and work of Jesus, showing, among things, that "a situation and not a theory" confronted and that the ethical counsel which He gave to His followers was for a world in extremis. Instead of rendering the passage, "The Kingdom of God is within you," he renders with much reason, "The Kingdom of God is in the midst of you," i.e., "The Kingdom of God is here now." This remarkable book covers a period extending from the first through the seventeenth centuries.

LIVING CHURCH

MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL.

By Abba Hillel Silver, D. D.
New York: The Macmillan Company . . . \$3.50.

THIS is a curious book full of calculations as to when the great deliverance of Israel was to come. In this way it resembles a record of the Christian literature which has tried to fix the Advent by strange mathematical deductions from the Bible. It is interesting to note that in the year 1666 a Jewish Messiah appeared in Constantinople and that Pepys mentions him in his diary. Certainly he says "this year of 1666 will be a year of great action; but what the consequences of it will be, God knows." At any rate, if the world did not come to an end, London was burned that year.

hoped-for deliverer from the power of Rome and the evils of the world.

Dr. Silver has produced a real contribution to Jewish knowledge, and has proved himself a scholar as well as a preacher and Jewish leader.

LEE J. LEVINGER.

"Ezekiah," Dr. Silver lets us hear the voice of those who perceived the futility and the danger of all such attempts at mathematical Messianic precision.

False Messiahs!

Messianic Speculation in Israel, by Abba Hillel Silver. (Macmillan.)

THE prominent Cleveland rabbi, Abba Hillel Silver, has brought out here in book form an expansion of the thesis for which he was granted the degree of Doctor of Divinity by the Hebrew Union College. "Messianic Speculation in Israel," then, is a scholarly study rather than a popular book. Dr. Silver does his popularizing from the pulpit, but here he has chosen to give us a work of pure research into one of the less cultivated fields of Jewish knowledge.

To the scholar this work will be invaluable, for no one has previously covered the original literature and brought together all the material on Jewish calculations as to when the Messiah might be expected. Dr. Silver goes beyond this, in fact, for he ties these speculations up closely with the various Messianic movements in Israel, from that of Jesus to that of Shabbatai Zevi, and shows that every such movement was the result, not of persecution and outside pressure, which always existed, but of the definite conviction that prophecy was to be fulfilled and the end of the world was at hand.

The most original part of this thesis is that touching the origin of Christianity. Dr. Silver follows Klausner in considering the work of Jesus, not a modern ethical preachment nor the founding of a new church, but simply a Jewish Messianic movement. But, says he, why did they look for a Messiah in that particular decade rather than earlier, so that a number of Messianic movements were recorded by Josephus within a few years? And why did these movements cease for a hundred years and come to the front again in the ill-fated Bar Kochba rebellion of 135 A. D.? His answer is interesting. He ties this up with the calculations of the end, based on the book of Daniel and later literature. According to the chronology, in use at the time, the year 5000 was then approaching, and the sixth millennium, that of the Messiah, was due. All Palestine was in a ferment of expectation, and men looked to any likely person with eager longing as the

University of Ohio. Another Macmillan publication is "Messianic Speculations in Israel" by Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland. It deals fully and intelligently with the persistence of the messianic hope among the Jews and the repeated appearances of men who claimed the messiahship.

MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL. By Abba Hillel Silver. Macmillan Company, New York. \$3.50.

THIS book is a revision and enlargement of a doctorate thesis offered at Hebrew Union College, Cincinnati. It presents the history of Messianic speculation in Israel throughout the first seventeen centuries of our era. Dr. Silver divides the history into seven main periods, each characterized by a new and distinct wave of Messianic speculation: The Talmudic period; the Mohammedan; the period of the Crusades; the century and a half, 1200 to 1350; the years 1350 to 1492; the sixteenth century and the seventeenth century.

Certain factors, he holds, contributed to the spread of Messianic belief in Israel. "The love of national independence and the attending privations; the will to live dominantly and permanently as a rehabilitated people in its national home; the unflinching faith in Divine Justice by whose eternal canons the national restoration was thought invariably prescribed; helplessness in the face of overwhelming odds; a masterful love of life; and an unyielding hold upon the basic morality underlying all national experiences"; such were the physical, psychic and ethical elements out of which the Messianic faith was fashioned. Among the Messianic "calculators"—they who sought to calculate and predict the precise date of Messiah's coming—were Akiba, Rashi and Maimonides. But there were many who opposed such calculators, and to them the author devotes the second part of his book.

In Part III he discusses the methods employed by the calculators, notably the use of the Book of Daniel, of Gematria and of astrology.

Dr. Silver's whole discussion is marked by careful and reliable research, making it a most valuable reference-book for all who are interested in the evolution of Messianic speculation.

A. W. M.

About Books

Behold He Cometh Not ..

A HISTORY OF MESSIANIC SPECULATION IN ISRAEL. By Abba Hillel Silver. Macmillan.

Reviewed by DAVID DE SOLA POOL

"SPECULATION" is a disarming word. It is only at the end of his Foreword that Rabbi Silver warns that he uses it in the title of his book as a mild substitute for "calculation." "Too little attention," he writes, "has been paid to the rôle which the practice of calculating the end played in the successive Messianic movements from the first century onwards." At this point the reader who is wise will brush the dust off his slide rule and abacus in preparation for a prolonged struggle with acrobatic Messianic mathematics. For there is no facile lecture on "False Messiahs," a subject perennially popular with aspirants to Jewish culture who tire of lectures on "The Jews in Iceland," or "The Jew in Ornithology." There is a serious, unrhetorical study of an aberration, industriously traced through seventeen centuries.

With notable restraint Dr. Silver has resisted the temptation to wander afield and pluck the alluring flowers which beckon to him everywhere alongside the arid and arduous path he has chosen. At an absorbing story he might have of the prophetic Cabalist Aboulafia, who endeavored to convert the Pope to Judaism. How readily could he have won our tears for the romantic martyr,

the almost legendary Solomon Molko. How easily he might have woven his witchery of words around the wonder romance of David Reubeni, enigmatically appearing out of the mysterious East and treating with monarchs and Pope as the glamorous emissary of the House of Israel, "son of King Solomon of the House of David, son of Jesse, and brother of King Joseph, ruler over 300,000 men in the wilderness of Khairbar."

But with a resolution which must have cost him many a pang, Rabbi Silver keeps severely to his theme of arithmetical calculation of the Messiah's advent, allowing himself only the relief of a succinct summary of the historical background and a lightly sketched-in list of Pseudo-Messiahs in each epoch. In this treatment, the Messianism of Jesus of Nazareth is motivated mathematically through the popular belief in the imminence of the millennium. "The whole epic of Jesus must be read in the light of this millenarian chronology of his day, or it remains unintelligible."

FOR two thousand years the Messianic utterances of the prophets have been the comfort of Israel, more especially in days of acute Jewish suffering. For two thousand years the Jew has looked either with vague wistful longing or with passionate yearning for the coming of the Redeemer to rescue Israel from his oppressors and lead him back to the ancient land of Promise, thereby vindicating divine justice on

words were credited. Even among the Gentiles the news spread, and many believed him. My grandfather Seligman Gans smashed his oven in which he baked his matsoth, being firmly convinced that the next year he would bake his matsoth in the Holy Land." But at other times the disillusionment assumed the dimensions of a national tragedy. Such was the reaction from the apocalyptic intoxication caused by Sabbetai Zevi.

The Christian world, adding the incomprehensibilities of the Book of Revelation to the dark chronograms of Daniel, also indulged in chiliastic speculation and adventist mysticism. The same Messianic hope which focused Jewish hopes on the year 1648 stirred the Christian world for the annus mirabilis 1666. But whereas Menasseh ben Israel's Messianic prefigurings led to the return of the Jews to England, this Christian Adventism led to a fissiparous growth of millenarian sects.

WITH the notable exception of the Messianic secession sponsored by Paul of Tarsus, and the inconsequential sect of the Dönme, these ever simmering Jewish Messianic heraldings did not result in riving Jewry into sects. This is due to the persistence of a critical opposition to all attempts to "force the end." Rabbi Silver, after adroitly leading us through close upon 200 pages of redemptionist dreams, suddenly awakens us to coherence and rational perceptions in his final chapters summarizing the opposition to eschatological calculation. From Rabbi Jonathan, who in the third century exclaimed "Perish all those who calculate the end," or from the Amora Hillel who roundly declared "The Jews have no Messiah to expect, for they have already consumed him in the days of

Hezekiah," Dr. Silver lets us hear the voice of those who perceived the futility and the danger of all such attempts at mathematical Messianic precision.

There were few who repeated Rabbi Hillel's defensive dictum that the Messiah had already come. More often, like Moses ibn Gikatilla, they declared that most of the Biblical passages on which such computations were based dealt with conditions in Bible days and had no reference to the remote future. Or, like Moses ibn Ezra, they asserted that the truly Messianic passages in the Bible were intentionally indefinite as to time. "God does not hide a matter from His prophet and does not inform him that it is a secret, only to reveal it to men who are many degrees lower than the prophet through such feeble means as counting the value of letters." Others, like Leon de Modena, attacked the whole system of cabalistic jugglery of letters and words. "Any one may discover anything he wishes by such means and prove any falsehood and any outlandish notion. Such methods may be employed to prove and disprove one and the same thing." With savage and final emphasis Judah He-Chasid warns: "If you see a man prophesying about the Messiah, know that he is either a sorcerer or engaged in witchcraft."

We can be grateful to Abba Hillel Silver for his laborious work of honest scholarship as well as for the academic restraint which he has imposed on himself in eschewing all dogmatic pronouncements. He pleads no cause. From the failure of the diverse calculations the reader judges that the Messiah has not yet come. When will he come? Rising from Dr. Silver's appalling record of Messianic miscalculations and looking upon unregenerate Israel, this reviewer can do no more than say with the

A History of Messianic Speculation in Israel. By Abba Hillel Silver, D.D. N. Y., Macmillan, 1927; pp. xv, 278; \$3.50.

This is an interesting book to your reviewer, who happens just now to be lecturing on the history of the interpretation of *Revelation*. For the messianic speculation of which Dr. Silver writes was almost entirely based on the apocalyptic passages in the Old Testament, and especially on *Daniel*. The failure to understand its real purpose and meaning, which has led so many Christians to fancy that Scripture contains a detailed prediction of the course of the world unto the end, hidden under a Baconian cipher of symbols and numbers, seems to have been shared by the Jews. Indeed we suspect that this sort of exegesis was borrowed from them by the millenarians of the past and copied by the more fanatical Second Adventists of today. A scholarly sketch of the sort we have here will be welcomed by students who are unfamiliar with the history of Jewish thought. They will recognize the fairness and good sense of the author, and the moderation shown where he might well be tempted to use heated language. It is a pathetic story, and there will be few readers who will not be profoundly moved by the brief references to Jewish sufferings—too frequently at Christian hands—which have compelled the Jew to look so eagerly for the saving intervention of the God of Israel. Credulity, superstition, fanaticism, narrow bigotry may have often disfigured him, but he has had no monopoly of these faults, and they should never make us insensible of the patient endurance, the glowing zeal, the unquenchable faith in the divine promises which have ennobled him.

Of interest to the student of the New Testament is the picture of the period of our Lord's ministry as one of special unrest and apocalyptic expectation. Dr. Silver writes:

Jesus' essential mission was apocalyptic, not prophetic. He was more of a mystic than a moralist. His impassioned concern was not to reconstruct society but to save it from the winnowing and retributive judgment which was imminent in the van of the approaching Millennium. He sought to save men from the birth-throes of the messianic times. The ethical counsel which he gave to his followers was for a world *in extremis*. It was to help them survive the terrors to come and to be worthy of the perfect kingdom, the new order of existence which the Millennium would usher in. The kingdom will not be the moral achievement of men but the pre-ordained act of divinity. The whole epic of Jesus must be read in the light of this millenarian chronology of his day, or it remains unintelligible.

It will be observed that little comfort is given to the Liberal school which indoctrinated so many in the past generation with the conception of a humanitarian Christ.

C. C. E.

Messianic Hope

"Messianic Speculation in Israel," by Abba Hillel Silver. Dr. Silver studies the persistence of the Messianic hope among the Jews and the repeated appearance of men who have aspired to that Messiahship. He argues that at the time Jesus taught all Palestine

restless under the anticipation of the world's end and hence Jesus faced a "situation and not a theory," which supplies a key for understanding his career. The Macmillan Company, New York.

Messianic Speculation in Israel, by Abba Hillel Silver, D.D. 268 pp. Macmillan. \$3.50. A distinguished Cleveland Rabbi here outlines the story of Messianic hopes among the Jews from the first through the seventeenth centuries. He analyzes the technique and methods of Messianic calculations, points out their historic consequences, and explains the opposition by many Jews through the centuries to Messianic speculations. From the Christian standpoint, such speculations are futile, because we believe, of course, that the Messiah came in the person of Jesus; from the standpoint of the liberal Jew, such speculations are equally futile, since he does not expect the Messiah to come, as an individual at all. Rabbi Silver's book mainly concerns Jews; but students of religious history in general will find the work both interesting and illuminating.

סופרים וספרים

Hadassah 3-2-28

ד"ר שמואל פייגין:

ספר על מחשבי קצים

Abba Hillel Silver, D. D., a History of Messianic speculation in Israel (From the First through the Seventeenth Centuries). New York.

The Macmillan Company, 1927. 268 pp.

אבא הלל סילוור, המחבר הצעיר בן ל"ה, היה מוכתר מפבר
בכתרים שונים: בכתר פהונה — רב דיפורמי באחת הקהלות
החשובות באמריקה (קליוולאנד של אוהאיו); בכתר מלכות —
סגן נשיא ההסתדרות הציונית בארצות-הברית, ועוד; בכתר שם
טוב — בתור נואם בעל פשרון גדול ואיש הגון מאד. והנה בא
לקנות לו גם כתר תורה, בחברו ספר על גלויי הקצים בישראל,
שבעד חלקו זכה לפני זה לתואר „המלומד האלהי“ (דוקטור דיבי-

יותר משלמה ונביא גדול הוא קרוב למשה רבנו" (הלכות תשובה ט': ב').

למרות הפגימות הסלות, שאפשר למצוא בסדר, בטון, בתוכן
וברעות של הספר, אין הוא נפסל על-ידן וראוי הוא לחקירה, הגיון
וקריאה, לקוראים לועזים, שזיקה להם ליהדות, וגם לקוראים עבריים.
וכשם שאבא הלל מחייב את הרבנים העוסקים לרוב בדברים
שאין בהם מריח תורה, כן ראוי, כי יזכה את עצמו להוציא ספרו
זה — והספרים הבאים אחריו — גם בעברית לעבריים: ראוי
עבודתו התמה של ד"ר סילוור שתאצר בספרותנו!

פי אם גם אביהם ובנם — המציע שעליו צמחה הדרישה לחשבונות והשפעת הגלויים על החיים, היינו הופעות משיחי השקר. כל פרק הנהו כריכה נעימה ומושכת את הלב משני עבריה החיצוניים, תיאור הצד ההיסטורי והתרבותי מצד אחד, הזכרת המשיחים השונים, שבין המגלים וזולתם, אָמנם בקיצור נמרץ, מצד שני. מבין לאלה נמצא ה"מרור" — הספיקולאציות עצמן.

התוך העיקרי נקרא לרוב בקושי והוא מיגע, לא באשמת רצון המחבר, כי אם מתוך קשי הענין. חשבונות, פירושי פסוקים, גימטריאות, נוטריקין וכדומה — אינם דברים המושכים את הלב, אם גם תוצאתם הנה הבאת הנאולה לישראל ולעולם.

אפשר, כי לא זכה עוד המחבר באותו מפתח הקסמים, שעלי-ידי מנעו נהפך כל חומר לזהב; לא ידע, אולי, המחבר להשקיף מבעד הפנין הנוסד אותו דבר החזון השוכן בנפש החוקר. אפשר, כי יותר מהיסטוריה של הספיקולאציה המשיחית יש בספר חומר לספיקולאציה משיחית המסודר באופן כרונוֹלוֹגִי והמואָר בהיסטוריה. ואולי גם שפע חומרו לחץ עליו ולא נתן לו להשתחרר ממנו ולהיות אָדון לו. בקיצור, העבודה לא התרוממה ליצירה מדעית. אבל מעטים הם היוצרים, וצער עוד המחבר. רצון, התעניינות ושיטה מדעית מבטיחים עבודה פוריה; וסוף היצירה לבוא.

אכן, מלבד החומר המלוטט והמסודר יפה, מלבד העבודה המדעית והשיטתית, מלבד הידיעות הרבות בהיסטוריה ובספרות, ביהודית בכללית, יש בספר גם רעיונות שלא הודגשו קודם: השפעת קץ האלף בתולדות המשיחיות; השפעת גלויי הקצים על הופעת משיחי השקר; ההבדל בין "חכמי הרזים" שבישראל ובגוים ביחסם לתנ"ך: הראשונים מגלים בו את רויהם, האחרונים דורשים בטוֹל. ואָמנם, הגזירה לישראל פעור לגוף, הגדל עמו ומשתנה לפיו; התורה לגוים פלבוש, הדורש חלופו בגידול הגוף.

חשיבות הספר לקורא היהודי המשיביל הוא גם ברעיון הפללי העולה מאליו, בלי כל הדגשה יתרה של המחבר: הרעיון המשיחי הוא חוט השדרה של ההיסטוריה היהודית. כל דור ודור בקש משיחו. היאוש, הפא אחרי בטול קץ אחד, לא הרפה את הידים לזמן רב. כל יוצר הגיב לדרישה הזאת. רובם קבעו את הקץ בזמנם או סמוך לזמנם, פולם חפצו לזכות לו פמימיהם. רק מעטים דחו את הקץ לזמן רחוק. הצופר במשיח מבזה את כל ההיסטוריה היהודית, רבת ענות ותקוות נאולה. ואם פי המחבר ידבר לפעמים בלי כבוד על הזיות אלה, יצרף הקורא בעל הלב את העובדות לאפופיה של מבקשי משיח. הספר הנהו חתירה תחת אחד מיסודות ההתבוללות.

ויש בספר גם הבלטת עובדה אחת המעוררת מחשבה בלב כל קורא. חזוים שונים נבאו לקץ ואָמנם מה שהוא יוצא מן הפלל בא בזמן קצם. החזוים נבאו לטוב ובא היפוכו; טעו איפוא רק בפתרון הקץ. שנת תתנ"ו היתה שנת קץ ובה חל מסע הצלב הראשון וגזירותיו; פן שנת ת"ח, ועוד. יש, איפוא, ידיעה חוץ מידעית הנראה, הממש, אם פי הידיעה הברורה זכות נבחרים היא, פנביאים וכחזוים בשעתם...

עשיר הספר בתכנו ומשוכלל בצורתו, החיצונית והפנימית. אך לא נצל גם מפנימות פלליות ופרטיות, שאינן מפחיתות אָמנם את ערך הספר בכללו.

ראשית, הספר נראה פאילו מתחיל מן האמצע. המחבר סובר, פי לא יסורי העם, פי אם האמונה, שפרבע השני של המאָה הראשונה של הספירה הרגילה חל קץ האלף, היא שהספה את ההופעות המשיחיות בסוף ימי הבית השני. והא ראיה, פי מצב היהודים לא היה גרוע, לפי דעתו, ברבע השני מפרבע הראשון, בכל זאת רק בשני ולא בראשון הופיעו המשיחים. המתנגד לרעה הזאת יוכל אָמנם לטעון, פי ברבע הראשון לא פקעה עוד הסבלנות וכאשר מלאָה הסאָה בשני בקש העם נאולה. סילווֹר הדגיש, פי בקשת המשיח קשורה ביסורים; פמקום שלא תכפו הצרות, בבבל, לא הרבו לעסוק בגלוי הקץ פבמקום שרבו, בארץ-ישראל. אבל נניח, פי צדק, פי קץ האלף הוא שהביא את התסיסה המשיחית בתקופה הקדומה, פשם שתפס מקום בתקופה המאוחרת והיה גם אחת הספות של מסעות הצלב (ראה עמוד 63, הערה 20). הדבר הראשון מה שהמחבר צריך היה לעשות, הוא — לבאר את מהות קץ האלף, את יסודותיו ומקורותיו, את החשבונות ומוצאם. אחרי ידיעה ברורה, המיוסדת על ראיות, על הערך של קץ האלף בתקופה ההיא, היה ראוי להוסיף על הקשר בין "יום ה'", שלו נבאו הנביאים והקץ שבאפוקליפסיה הישראלית והמזרחית וכן קץ האלף; לבאר את המקום שתפס בהשקפת העולם המזרחית בכלל והישראלית בפרט. הבלעת הדברים היסודיים האלה בתוך הרצאתו, בלי הדגשה מיוחדת, הייבת בזה, שהספר נראה פאילו מתחיל באמצע.

וכן הוא מפסיק באמצע. תולדות גלויי הקץ אינן פוסקות פמאָה השבע-עשרה. בשעה שפל הפרקים מכילים שלשה חלקים:

מצע, מחשבי הקצים ומשיחי השקר, הנה בפרק האחרון חסר החלק האחרון. הספה, פנראה, היא שבבוא המחבר לסדר את משיחי השקר של התקופה, את שבת-יציבי והנוהים אחריו, מצא לפניו חומר מרובה הראוי לספר מיוחד, שהוא מבטיח את הכנתו בספר הזה (עיון עמוד 181, הערה 74). ואם פי טוב לשמוע, שפנה לתנועות המשיחיות עצמן, יש בכל זאת להצטער על שלא המשיך את עבודתו הנכחית עד הסוף, לא הרצה על גלוי הקצים עד הזמן האחרון. מסופקני, אם בזכר המלפיו"ם אפשר לצאת ידי חובת גלוי הקצים פמשך שתי המאות האחרונות.

יותר מזה, פשם שאפשר היה לצפות למבוא, הסוקר על התנועה המשיחית מראשית היסטורית ישראל, עם העתיד, פכה רשאים היינו לצפות לסיום הספר, שבו ידגיש המחבר, פי גם הציונות אינה אלא תנועה משיחית מודרנית. פשם שגלה ראשית ההשתמשות בגימטריאות, בנוטריקין, באצטננינות בתור חומר לגלות את הקץ, פן היה עליו להראות, פי קבוצ הגלויות, העבודה הפוליטית ובנין הארץ בתור תרופה להבאת המשיח והנאולה הלאומית, מדעת או שלא מדעת. אָמנם, גם המבוא וגם הסיום הם מחוץ לגבול הספר, אבל יש בהם משום חד הנצח היהודי.

חסרה בספר גם הרצאת המקורות בפרוטרוט. המקור היותר חשוב שהשתמשו בו מגלי הקץ, הם הפסוקים בדניאל, החזוים את קץ הרדיפות של אנטיוכוס והקמת הממלכה (דניאל ז': כ"ה; ח': י"ד; ט': כ"ד—כ"ז; י"ב: ז', י"א, י"ב). פעמים רבות מביא אותם המחבר, מתרגם אותם בכל מקום. היה ראוי, איפוא, פי ירצה את הפסוקים האלה בראשית הספר, יבאר את כוונתם ההיסטורית טרם שהוא בא לפרט את הדעות השונות על אותם הפסוקים בבארו את הקץ המכוון בהם. הדבר לא נעשה בראשית הספר, גם פמיתור דולגניה נשארו הדברים סתומים, אם פי הוא מזכיר הפעם את המספרים שבפסוקים. ואם אָמנם החוקר הקורא את הספר הזה ודאי יודע את דניאל והפסוקים, אבל לא בשבילם צריך היה המחבר לטרוח ולתרגם את הפסוקים בכל פעם. ולקורא המשיביל יש צורך בהרצאה מוקדמת זו, הן בנוגע לפסוקים שבדניאל והן לפסוקים שבשאר פתבי הקודש ששמשו מקור לגלוי הקץ.

וחבל שלא הוסיף המחבר מפתח לפי הפסוקים יחד-השתלשלות ביאוריהם פמשך כל הזמנים. מפתח כזה היה צורך עזר לחוקרי תולדות הפרשנות בכלל והעברית בפרט. יש פסטעים המובאים בספר חשיבות גם לתולדות המשיחיות, לתולדות הפרשנות. יש גם דעות המפליאות בהשקפתן המדעית (השוות, למשל, גיקטליא, אברפנאל וכדומה).

גם הטון בספר פגום לפעמים, צודם את האוזן היהודית. לא כל-כך ביחסו השלילי לפעמים להזוי חזיונות היהודים, פמו יחסו החיובי לחזוים הנוצרים. אָמנם המחבר פופר בתעודה הנבואית של ישו, אבל הפרת תעודתו בכלל, ולוא גם החזיונית, נותנת טעם לפגם. צריך לברר פעם, פי אין לישו, לפאול ולנוהים אחריהם חלק פעולם המחשבה היהודית. אין לאסור הקירה בהם, אבל אין לערפב את התחומים, פאילו משלנו הם. פנראה, פוון ד"ר סילווֹר בספרו לתכריו פחני הדת, שבנוצרים ובישראל, שיחסם לנוצרי שונה מיחס היהודי הפשוט. מטעם זה גם סתם המפורש להם, פמו קץ האלף, לשבחיו יאמר, פי לא החניה לסוראיו, לא האפיל על דעותיו, אם פי לא תמיד ינעמו דבריו לנוצרים.

יש מקומות להעיר גם על תוכן הספר. חומר חדש, פלתי-נחקר, אין בו. למשל, פמה היו חייבים לו תורה אלמלי גלה לנו איזה מקורות של נדתי היהודים פחבש, מאיר על מרידותיהם התכופות של הפלשים נגד הממשלה המרכזית, בתור תוצאה של חשבונות פאלה. לעומת זה יש חומר, שאפשר להטיל ספק אם הוא שייך לספרות גלוי הקץ. ביאורי הפסוקים פמפרשים, פסוקים פשערי הספרים, גם השירים המביעים פמיהה משיחית — אינם חומר של גלוי הקץ.

יש גם פרטים מסופקים בספר. המחבר חושב את רבן יוחנן פן זפאי למצפה לביאת המשיח הקרובה. וראיתו? המשפט האחרון שאמר לתלמידיו הוא: "פנו כלים מפני הטומאָה והכיננו כסא לתזקיהו מלך יהודה שבא" (פרכות כ"ח:). והרב סילווֹר דורש, פי חזקיהו הוא מלך המשיח. לדעתי, אין צורך פדרשתו. רבן יוחנן פן זפאי, הנשיא בזמן המלחמה ואחריה פייבנה (עד בוא רבן גמליאל) והמרביוֹ תורה פל ימיו, ראָה לפני מותו את הצדיק שפמלכי יהודה, שבא ללוותו, לבית-עולמו, פי כמוהו משל פעמו וכמוהו הרביץ תורה פישאל. ולמרות גדולתו צוה, "לפנות פלים מפני הטומאָה", פי אדם הוא פשאָר בני-האדם ומטמא באוהל. בכל אופן, אין פונים היסטוריה על דרשות.

לחנם סובר ד"ר סילווֹר, פי דברי הרמב"ם ש"המשיח יהיה חכם מפל אדם, גדול מפל הנביאים, חוץ ממשה" נאמרו פ"אגרת תימן" רק לשם חזק הלכבות (עמוד 215). גם פ"משנה תורה" יאמר הרמב"ם: "מפני שאותו המלך שיעמוד מורע דוד בעל חכמה יהיה

ניטו) מאת פית-המדרש לרבנים ייפורמייס פסינסינאטי, וכולו יצא עתה בהדור רב, על נייר טוב, באותיות בהירות, בלי שגיאות (מלבד אחדות באותיות העבריות המובאות בספר) ועונג הוא לקחתו ביד. ואמנם, עבודה מדעית מיוסדת ומסודרת יפה, החשובה לחוקר ומועילה לקורא המשפיל, אצורה בספר זה.

חשיבות הספר רבה מפמה פנים. חשוב הוא בתור ילקוט של כל המאמרים העוסקים בגלוי הקץ מהתקופה שלפני חורבן הבית השני עד המאה השבע-עשרה ועד בכלל. לפנינו עוברים מחשבי ומגלי קצים שבתקופה התלמודית: התנאים והאמוראים, בתקופה המושלמית: מדרשים, רבנים, פילוסופים ומשוררים, בימי מסעות הצלב, במאות הפאות אחריהם עד גלות ספרד, במאות השש-עשרה והשבע-עשרה. יחד אתם יופיעו גם מחשבי הקצים בעולם הנוצרי, גם תזכרנה הקבלות לרעיונות משיחיים בעולם האישלם. המחבר מראה בזה את יניקת התחומים בעולם הדעות, בגלותו על-ידי כך את רוח העולם, שהוא המבוע לכל ההרהורים, פיהודים, פנוצרים וכמושלימים.

לעומת המגלים את הקץ יזכרו גם המתנגדים לגלוי הקצים בישראל — הן בספרות התלמודית והן בספרות שלאחריה. לפעמים יופיעו אותם האנשים בשני המדורות יחד, גם בתור עוסקים בגלוי הקץ וגם בתור מזהירים לבלי להסמך על גלויי הקץ ולבלי עסוק בזה. לבסוף יציע את חמשת המקורות שהשתמשו בהם מגלי-הקצים, אם פי לא ככולם החלו בזמן אחד. המקורות הם: ספר דניאל, רמזים משיחיים בשאר פתבי הקודש, זמן הגלויות הקודמות (מצרים ובבל), גימטריות ואצטגנינות. מקצר הוא בשלשת המקורות הראשונים, מאריך בשנים האחרונים ומעיר על עתיקותם וקדמות ההשתמשות בהם בישראל.

וככה מחולק הספר לשלשה חלקים פלתי-שוויים: א) הספיקור לאציה המשיחית (1—192); ב) ההתנגדות לספיקולאציה המשיחית (193—239); ג) המיתודולוגיה (241—259). בסוף הספר יש גם מפתח מפורט ומסודר יפה (261—268).

עבודה רבה שקועה בלקוט הדברים. בדק המחבר בכל ספר שיש בו זכר למשיחיות, גלוי הקץ או התנגדות לגלוי, קרא הדברים בתשומת לב הדרושה, שאב מפלי ראשון, תרגם במקום שלא מצא לפניו תרגום מן המוכן, באר, קבע כל דבר בסדרו הכרונולוגי, הוסיף זמן כל מחבר בצדו, לפי העולה מחקירת ההיסטוריה והספרות, באר כל זמן שבמקור לפי התאריך הרגיל, כדי לקרב אותו לחוש הזמן של הקורא המודרני. ואם פי מצא הרבה מפלי-העזר מוכנים לפניו וקבלם בלי התעסקות בפרטי החקירה, יש גם מקומות שבחר לו דעה עצמית. כמו בדבר זמן חבור פרקי דר' אליעזר, או הכרוע בין דעות, כמו בדבר גלוי הקץ של בעל „הנצחון". וכל מקור מסומן בדיוק במראה המקומות, פדרוש בעבודה מדעית. על-יד כל ספר מסומנים הזמן ומקום הוצאתו, עבודיו, אם היו כאלה. מראה-המקומות וההערות הפרטיות יבואו מתחת הגליון. אין ד"ר סילוור מרפה להזכיר שמות מחברים וספרים, עד פי לפעמים נראה שמחק את הסגה. הספר, איפוא, אינו מקלט להומר בלבד, פי אם גם בנין משוכלל. יש בו תולדות ישראל ותולדות הספרות העברית, גם הרבה מתולדות העולם והמחשבה הנוצרית, כפי שהם משתקפים בתוך תולדות הספיקולאציה המשיחית.

החומר המובא אינו שווה בכמותו בכל מקום. יש והמחבר יזכיר רק קטע קטן או גדול ויתרגם אותו בשלמות; יש וירצה תוכן כל הספר או הספרים בקצרה (השווה ספרי אברפנאל וכדומה). יש ספרים כאלה, שרק בזמן האחרון יצאו לאור, ויש שזה כבר לא ראו אור עולם ומנוחתם פבוד במרפה הספריות וד"ר סילוור דובבם מחדש. סדרן טוב הוא המחבר. כל החומר הרב מסודר יפה. כל פרק ותקופתו, כל איש או ספר ומספרו בתוך הפרק. סיפומים מקילים לעפל את הנקרא, הפסוקים של התנ"ך מתורגמים בשלמותם בכל מקום שיופיעו, כדי שלא להטריח את הקורא לעיין בתנ"ך.

פנות הספר פנעימות: בשפה צחה, פסגנון בהיר, המעיט בפסוקים פלשונם המקורית, גם אלה המובאים בעברית תורגמו (מלבד אחד) לאנגלית. רק פסוקים אחדים הובאו פלאטינית פלשונם המקורית ונשארו בלי תרגום, אבל גם אלה בהערות הן. בזה שלם מס לדרך החקירה של המומחים. הפץ היה ד"ר סילוור, פי ספרו יקרא על-ידי רבים ולא שאף להתנגדר פרוכ ידיעות, באופן שהקורא לא ישבח את המחבר ויעזוב את תורתו.

ולמרות כל המעלות שפספר יאזכבו רבים מן הקוראים בהוכחם פי הספר אינו עוסק בתנועות המשיחיות, בגלוי החזון והגבורה של חולמינו הגדולים, גם לא בהתפתחות הרעיון המשיחי, בתולדותיו, התעשרותו, עליותיו וירידותיו, צורותיו השונות לפי הזמנים והארצות. אבל טועה הוא מי שחושב, פי ספרו של ד"ר סילוור אינו אלא מקס ספרים, שורה של מאמרים יבשים וחשפונות קצים בלבד. ואם אמנם הספר אינו מה שיכול להיות, הנהו יותר מה שאמר להיות: יש בו לא רק חשפונות הקצים,

והאמונה בביאה קרובה של המשיח הולכת ומתחזקת. הכל בטוחים ש"ימות המשיח" כבר התחילו — ביום החורבן, אלא שימות המעבר הללו, עד שיבוא המשיח ויגאול את העם ואת התבל גאולת נצחיים, מוכרחים להמשיך ומן-מה, ופה נחלקו החכמים: ר' יוחנן בן זכאי חשב שימשכו מ' שנה; ר' אליעזר בן חורקנוס חשבם ס' שנה ור' אליעזר בן עזריה — ע' שנה. וכ"א מהם מצא לו סמוכין לחשבונו כאשר מובא אצל המחבר בפרוטרוט. רק אחרי האכזבה הגדולה שבאה עם מפלת בר

נזבא התחילו חכמי ישראל מזהירים מפני חשבון הקץ ("תופת רוחם של מחשבי קצים"), ואם כבר חשבו התחילו דוחים אותו לזמן מאוחר יותר ו"ימות המשיח", שאמנם מתחילים הם מיום החורבן, כבר מת- ארבים ונמשכים עד 400 שנה (כימי גלות מצרים) ויותר. וגם חשבון האלפים משתנה והנה הם עומדים לא בסוף האלף החמישי כ"א בתחלתו, אלא שכל אותו חסומן של גמר האלף מאבד את ערכו בעינינו (אמנם נשאר קיים אצל הנוצרים...) והגאולה אינה מחויבת לבוא דוקא בסוף האלף, היא יכולה לבוא כל זמן שתוא: לא זכו בעתה, זכו אחישנה. אכן, לא חדלו בכל זאת מחשבי קצין בקרבנו גם מכאן ואילך, כנודע. וכמ"כ לא חדלו תופעות של משיחים, שעמחו מתוך הצפיות המשיחיות, אשר מצדן קבלו את מוזנן מתוך מאורעות עולם גדולים. כל ועזוע גדול בקורות העולם, כל מאורע גדול בחיי העמים, כל צרה וכל אסון שבא על עם ישראל, שמשו אות ומופת על ביאת הקץ. והמחבר יודע לשלב את המאורעות של קורותינו במאורעות העולם ולשפוך פעמים רבות אור חדש על הגורמים והסבות של התנועות המשיחיות שלנו. יקצר המצע, לו באנו להביא כאן דוגמאות, אבל הדוגמא שחבאנו בנוגע לתקופת ישו מספיקה להוכיח לקורא שיש לפנינו מחבר חכם ותוהג-דעות. החלק השני של החבור מונה את התופעות של התנגדות לחשי- בון קצים, והחלק השלישי נותן דמות לדרכי חשבונותיהם של מחשבי הקצין (גימטרויות, נומרוקון, צירופי א"ב שונים וכו'). הכל ביהד נותן לנו, איפוא, ספר מכיר ערך בבחינה המדעית, מלא ענין ומקיף את המקצוע מכל צדדיו. הכל, הכל, שלא נכתב עברית, ורב הצער ורבה הבלימה בדעתנו שהמחבר הוא ת"ח ויודע עברית כחוגן ואחד מראשי מנהיגי הציונים בארצו. בידי מאהבינו אנו מוכים...